

Tout Va Bien Als we de teksten mogen geloven gaat niet altijd alles goed met Tout Va Bien, p.16

EVENVEEL GELD PER KLEUTER ALS PER HOGESCHOOLSTUDENT

Hogescholen op zwart zaad

De besparingsronde bij de Vlaamse overheid treft de al zeer kwetsbare hogescholen dubbel zo hard als de universiteiten. Terwijl de KU Leuven zijn reserves kan aanboren, loopt het verlies bij sommige hogescholen op tot in de miljoenen. "De reserves zijn bijna op," klinkt het.

THOMAS CLIQUET, RODERIK DE TURCK EN PJOTR HUBIN

Marc Vandewalle van de Vlaamse Hogescholenraad (VLHORA) bevestigt dat de hogescholen op hun tandvlees zitten. "Hogescholen hebben hun sterktes: meer begeleiding, kleinere groepen, investeren in praktijkgericht wetenschappelijk onderzoek, stages. Als we dat allemaal willen behouden met meer studenten en minder middelen, dan geraak je in de problemen." "Het is allemaal terug te brengen op het feit dat we gemiddeld maar 5000 euro per student krijgen. Enkele jaren geleden was dat nog 6800 euro," verklaart Vandewalle de onderfinanciering van de hogescholen.

"In Nederland zit men nog altijd aan 6700 euro per student en bovendien ligt daar het inschrijvingsgeld een heel stuk hoger" vervolgt Vandewalle.

De oktobertelling die de VLHORA op 13 oktober publiceerde, is veelzeggend. Terwijl de universiteiten volgens de statistieken meer dan 9000 euro overheidsmiddelen per student ontvangen, is dat voor de Vlaamse hogescholen slechts iets meer dan de helft.

"Meer studenten en minder middelen, dat zorgt voor problemen"

MARC VANDEWALLE,
SECRETARIS-GENERAAL VLHORA

Machteld Verbruggen, algemeen directeur van Thomas More, wil niemand met de vinger wijzen voor de slechte financiële situatie. "Het is nooit een bewuste keuze geweest om een hogeschool zo weinig te

geven. In 1994 is het enveloppesysteem ingevoerd met onvolledige indexering. Dan zijn er heel veel studenten bijgekomen." Het probleem ligt dus bij de stijging van studenten, zonder stijging van de middelen. "We worden nog steeds gefinancierd op basis van het verleden, toen we minder studenten hadden."

Weinig politiek begrip

"Toen minister van Onderwijs Hilde Crevits (CD&V) laatst geconfronteerd werd met de cijfers, zei ze dat ze op beterschap hoopte, vertelt Verbruggen. "Nu begint het wat door te dringen bij politici, maar als ik vroeger zei dat we evenveel voor een student krijgen als voor een leerling in het basisonderwijs, dan vielen de meesten uit de lucht."

Vandewalle hoopt op verbetering in de toekomst: "Ik voel stilaan wel het besef dat men de hogescholen te lang te weinig geapprecieerd heeft." En dat is nodig, vindt Vandewalle: "Er moet vanuit de politiek een besef komen dat ze de hogescholen heel hard nodig hebben en dat er ook in geïnvesteerd moet worden."

Ook Verbruggen ziet waar het is misgelopen. De hogescholen staan volgens haar onvoldoende op de radar. "Dat is een beetje onze eigen schuld, omdat we vroeger te braaf waren."

Lees verder op pagina 5

“ Meer aandacht voor veiligheid zorgt voor groter onveiligheidsgevoel ”

INTERNATIONAAL Klimaatbeleid aan KU Leuven

Faculty STARS heeft nood aan nieuwe uitstraling

Met Faculty STARS gaat de KU Leuven al voor de vierde keer op zoek naar artistiek talent. Sommige faculteiten vinden maar moeizaam kandidaten. Een nieuwe uitstraling en naam lijken noodzakelijk.

De inschrijvingen voor de Faculty STARS zitten erop en klokken af op 72 deelnemers. Dat is minder dan de vorige editie. "Wij geloven dat

het breder kan," vertelt Veronique Verbert van de Dienst Cultuur van de KU Leuven. "We zouden daarom niet alleen het inhoudelijke concept,

maar ook de uitstraling van Faculty STARS willen herdenken, om er zoveel mogelijk bij studenten te betrekken."

"De naam Faculty STARS is te commercieel en doet te gesofisticeerd aan voor wat wij aan de universiteit nodig hebben," vertelt ook Katlijn Malfliet,

vicerector Cultuurbeleid aan de KU Leuven.

De Faculty STARS hebben momenteel een budget tussen de 30.000 en 40.000 euro. Malfliet vindt dat die investering loont: "Het gaat niet om die ene star, maar om de manier waarop die student de hele faculteit kan verlichten. Dat

kan gaan van de manier waarop de lege muren worden opgevuld tot hoe de universitaire gemeenschap geportretteerd wordt. Dat heeft een groot katalyserend effect," benadrukt de vicerector. (mdb en hvr)

Lees het volledige artikel op pagina 17

Opinie

Splinter

Kinderlijk volwassen

We zijn er allemaal mee bezig: volwassen worden. De meesten lijken daarbij te streven naar een eindstadium. Ze willen een afgewerkt mens worden: zonder gevoelens die hen onderuit halen, professioneel een maatschappelijk aanvaard doel bereiken en een huisje-tuintje-kindje met iemand delen. Volwassen zijn betekent zekerheid en controle voor hen. Stilstand.

Die mensen wil ik graag even een liefdevolle klets in het gezicht geven. Zo leven is onmogelijk. Als het toch kan, dan is het doodvervelend. Weinig leven.

De afgelopen tijd heb ik heel wat culturele hoogvliegers die soms tegen het raam crashen geïnterviewd: Saskia De Coster, Lisbeth Gruwez, Meg Stuart, Simone Milsdochter, Chris Lomme. Van jong naar oud gerangschikt, maar allen even jeugdig. Ze maakten indruk op me. Niet omdat ze het allemaal goed voor elkaar hebben. Wel omdat ze de moeilijkheid van het leven mooi vinden en ermee spelen. De zwaarte van het leven zit niet in hoe complex het is, maar in hoe wij het opblazen in ons hoofd. Het is de ondraaglijke lichtheid van het bestaan, om Milan Kundera er even bij te sleuren.

Er ligt veel druk op onze schouders. We moeten veel, we moeten goed (perfect), we moeten snel. Geen plaats om te falen. Als dat gebeurt, moeten we dat vooral verbergen. Van onszelf he!

Dingen gebeuren, maar we maken geen tijd om te begrijpen. Soms willen we dat niet wegens te confronterend. Fuck ja, het is verdomd hard om jezelf met jezelf te confronteren en alles wat je doet in vraag te stellen. Kritiek aanvaarden van anderen is dat ook. Je slecht voelen daarover is soms gewoon nodig en eigenlijk ook heel mooi. Het is de eerste stap in persoonlijke groei. Hoe meer je groeit, hoe leuker het wordt. Ontneem jezelf geen kansen door ontkenning van verantwoordelijkheid in wat jou overkomt.

Volwassen worden is "klappen verdragen en houden van de complexiteit van het individu," dixit Chris Lomme. Dat kan je enkel leren door bloedeerlijk te zijn met jezelf en de mensen rondom jou. Door vraagtekens te (laten) plaatsen bij jezelf. Door toe te geven dat je feilbaar en emotioneel bent. De redenen ervoor durven onder ogen zien. Deze kennis delen met eventuele slachtoffers. Jezelf aan te pakken indien nodig. *Fuck up, but try to fix it.* Nuanceer de ander, relatieveer jezelf. Toon jezelf daarbij foutvol als je bent, want je bent zo complex mooi. Vergeef.

We moeten het leven toelaten om ermee te leren omgaan zoals het is. Je hebt een leven lang om te beseffen dat het allemaal zo erg niet is. Dan hoeft je niet te vluchten in seks, drugs en *party rock*, zoals we wel eens durven doen als het te veel wordt. Want *damn*, het leven zelf is een fantastische drug.

Wat als iedereen van die complexe banaliteit leert houden? En beseft dat niemand slecht of goed doet, maar doet? Zouden we elkaar dan helpen met "volwassen worden"? Een station dat nooit bereikt wordt, want er blijven nieuwe sporen bijkomen.

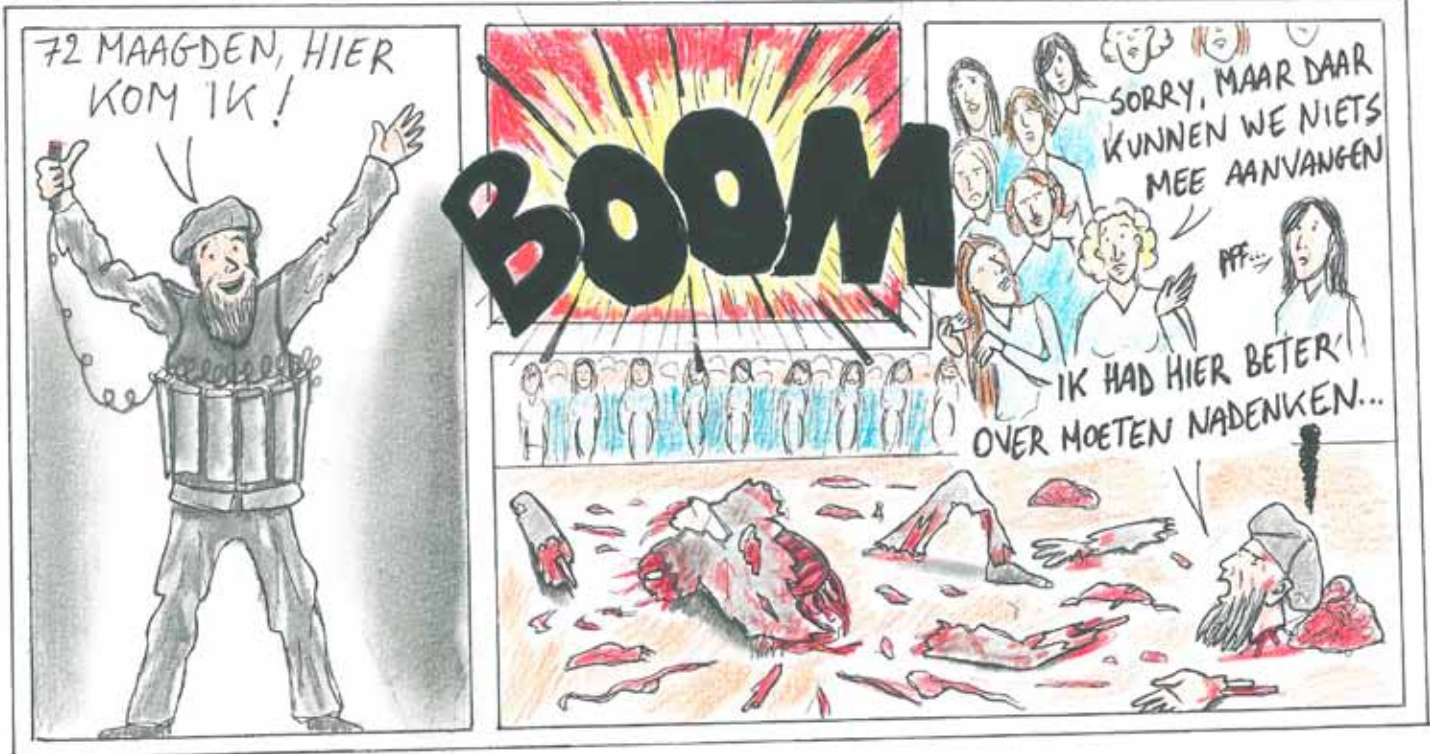
Volwassen zijn is dus ervaring sprokkelen met kinderlijke nieuwsgierigheid. Gek genoeg, blijkt dat ook de formule voor de eeuwige jeugd.

EVELYNE VAN HECKE

De Splinter bevat de persoonlijke mening van de schrijver. Ze bevat niet de mening van de redactie.

Cartoon van de week

ABSURDITEIT VAN IS-IDEOLOGIE

Deze week werpt Martijn Stoop een blik op de actualiteit.

Editoriaal

Zwart zaad

Hogescholen zitten op zwart zaad kopt deze krant (zie voorpagina). Leuk weetje: de uitdrukking stamt van vogels die eerst de lekkere witte zaaadjes oppeuzelen en dan pas aan de zwarte beginnen. Alsof de doorgevoerde besparingen slechts de voorkeuren beperken. Wat een trieste misvatting.

Bestuurders aller landen zagen graag, dat is ook zo in ons hoger onderwijs. Voor de laatste besparingsronde werd er ook beweerd dat iedereen op zijn tandvlees zat. Logisch is dat zeker. Hoe meer mensen denken dat je als leider moeilijke wateren moet navigeren, hoe meer ontzag ze hebben voor alle banale zaken die je gedaan krijgt.

Toch valt de ernst van de situatie moeilijk te onderschatten. Een groot deel van de hogescholen maakt verlies. Niet verwonderlijk. Per student krijgen hogescholen ongeveer evenveel als kleuterscholen krijgen per kleuter. En iedereen die niet inziet dat het een stuk meer kost om een verpleger op te leiden dan een kleuter te laten tekenen, heeft van loonkost en omkadering weinig kaas gegeten.

Mensen die op pensioen gaan, worden nu niet vervangen. Thomas More, met ongeveer 13.000 studenten, heeft een ploeg van zeven die instaat voor onderwijsvernieuwing. Zeven. Simpelweg omdat er geen geld is voor mensen die iets anders doen dan fulltime lesgeven. Pragmatische efficiëntiedenkers die zichzelf gelukkig

prijzen met "minder geld naar overbodige studies" moeten beschaamd zijn te leren dat een meerderheid van de afstudeerrichtingen aan bijvoorbeeld Thomas More voor knelpuntberoepen bestemd zijn.

Hoewel niet ideaal, is de situatie aan de universiteiten een stuk beter. De KU Leuven heeft nog steeds voldoende ruimte om vrolijk 500 euro per gesprek uit te keren voor een nieuw kwaliteitszorgsysteem (zie p.3). Dat ook hier het aanmoedigingsfonds niet meer gefinancierd wordt door de overheid en de reserves aangesproken moeten worden om toch nog te kunnen investeren, blijft een onomkeerbare realiteit.

Het is moeilijk al te vaak en al te pathetisch te pleiten voor hetzelfde. We worden om de oren geslagen met problemen en analyses. In hartje Brussel zijn de straten nu akelig leeg na de verhoogde terreurdreiging. Daarbovenop komt de vergrijzing, ons klimaat dat langzaam naar de knoppen geholpen wordt (zie p.7), onze economie die blijft slabakken en een Europese Unie waar de besluiteloosheid het gebrek aan solidariteit bijna evenaart. Om maar enkele problemen op te noemen.

Toch verdient onderwijs een plaats in uw bekommernis. Aan hoger onderwijs besteedt dit land minder dan 2 procent van het BBP. Dat is onder het OESO-gemiddelde. #waanzin zag ik een tijdje geleden verschijnen op Twitter. Gevat kan ik het niet formuleren. De

jeugd, u weet wel, die mensen die vaak ondoordachte principes hebben en nog nooit een cent belastinggeld betaald hebben. Wel, die jeugd verdient beter.

Dat is eigenlijk niets nieuws. Niet voor ons, ook niet voor u en niet voor politici. Diezelfde politici reageren trouwens volgens een strak patroon. De ene kant kiest voor de grijsgedraaide "er is geen alternatief"-plaat. De andere kant beroept zich - al dan niet via een gecensureerde fuck - op het possibilisme-deuntje (zie p. 20). Beiden bieden vooralsnog weinig soelaas voor hogescholen.

Onderwijs is te belangrijk om zo te laten verwateren. Te belangrijk om de problemen af te schepen met "ik hoop op beterschap." Te belangrijk om verdrongen te worden door andere prioriteiten. Het cliché is uitgemolken, maar investeren in onderwijs is wel degelijk investeren in de toekomst. De problemen die hierboven aangekaart worden, zullen niet vandaag of morgen opgelost zijn. Toch moeten we er vandaag én morgen aan denken. Want het meest dringende is de lange termijn.

Nu staan we stil. En stilstaan is achteruitgaan. Laat dat nu net zijn wat elke maatschappij vermijden moet.

RODERIK DE TURCK

Hoofdredacteur. Het editoriaal bevat een mening die gedragen wordt door de redactie.

VOORLOPIGE BALANS VAN PROEFDOORLOOP COBRA

Nieuw systeem voor kwaliteitszorg komt op stoom

Het nieuwe kwaliteitszorgsysteem COBRA kronkelt rustig verder. Aan de faculteiten is de proefdoorloop volop aan de gang. Ondanks enkele organisatorische problemen, lijkt alles relatief vlot te verlopen. Toch is het afwachten tot een definitieve evaluatie.

RODERIK DE TURCK, JENTE VAN LINDT EN JASPER VAN LOY

COBRA is de ietwat kunstzinnige naam voor het nieuwe onderwijszorgsysteem aan de KU Leuven. De eerste fase van dat project is volop aan de gang (zie kader). Daarin worden studenten en docenten aan het woord gelaten. Vicerector Onderwijsbeleid Didier Pollefeyt wil zo een andere weg inslaan. "Met COBRA willen we een echte cultuuromslag realiseren. We willen het eigenaarschap teruggeven aan de primaire actoren van het onderwijs en dat zijn de studenten, docenten, bestuurders en medewerkers. Met elkaar praten over onderwijs in de taal van de eigen discipline: dat is de uitnodiging."

"Bij ons zijn studenten sowieso niet echt involved in onderwijs"

CHARLOTTE GILS,
ONDERWIJSVERANTWOORDELIJKE
EKONOMIKA

Alle faculteiten organiseren dit semester een eerste proefversie. Niettemin zijn sommige faculteiten, zoals Theologie en Bio-ingenieurswetenschappen, vrijgesteld, omdat ze recentelijk nog volledig zijn gevisiteerd. Het stemt Pollefeyt echter tevreden dat ook zij meedoen. "Het toont aan dat iedereen wel begaan is met kwaliteitszorg en de instellingsreview."

Datamanagers

Het organiseren van de COBRA-gesprekken brengt natuurlijk een hele administratieve last met zich mee voor de faculteiten. Liesbet Heyvaert, vicedecaan Onderwijs bij Letteren, voorzagt dat probleem. "Onze faculteit heeft er daarom voor gekozen om een halftijdse COBRA-medewerker aan te werven, omdat wij zagen dat het een heel complex iets zou worden aan onze faculteit. Wij hebben namelijk veel studierichtingen en vier

Die medewerker is Stijn Ceulemans. Hij onderschrijft de complexe organisatie: "65 gesprekken organiseren op een semester is enorm veel. Als dat er zoveel blijven, dan schrik ik toch wel een beetje."

Pollefeyt weet dat de aanpak van Letteren niet uniek is. "Ik denk dat alle faculteiten dezelfde strategie volgen door een datamanager aan te stellen." De taken van die persoon lijken echter sterk te verschillen per faculteit. Dat komt mede door een nauwe samenwerking met de studentenkringen die een aantal taken op zich nemen.

Alle kringen zorgen om te beginnen voor de gespreksleiders. Die krijgen daarvoor een speciale opleiding van de Studentenraad KU Leuven (Stura). Pollefeyt is alvast zeer tevreden over hun medewerking. "Een dikke proficiat voor wat Stura hier neerzet. Zij hebben gezorgd voor de opleiding van de gespreksleiders en leveren schitterend werk."

Bepaalde kringen verzorgen daarnaast een groot deel van de organisatie. "Met de faculteit is afgesproken dat de kring Ekonomika ervoor zorgt dat de studenten gecontacteerd worden en dat de lokalen gereserveerd zijn. De faculteit heeft wel de documenten opgesteld die wij dan doorsturen, maar het praktische deel doen wij dus," zo licht Charlotte Gils, vicepreses Onderwijs bij Ekonomika toe.

Aan de faculteit Wetenschappen gaan ze nog een stap verder. Ingrid Wevers van de overkoepelende studentenraad Scientica verklaart: "Onze gespreksleiders organiseren alles zelf: de studenten aanspreken, lokalen reserveren. Wij zijn de enige faculteit waar de gespreksleiders zelf hun gesprekken organiseren."

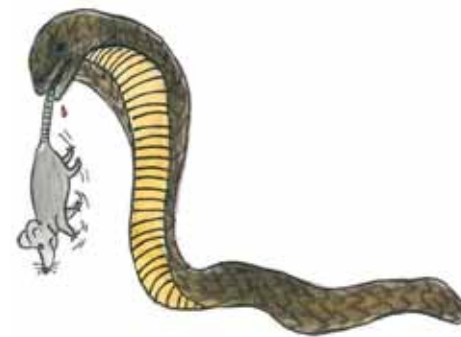
500 euro

Om de administratieve last te verzachten, voorziet de universiteit voor elk geslaagd gesprek vijfhonderd euro en honderd euro extra per betrokken campus. Jasper Daniëls, die namens Stura zetelt in de Onderwijsraad, bevestigt. "Een faculteit krijgt per gesprek een vaste som. In zekere mate is elke faculteit vrij om met dat geld te doen wat ze willen."

Krijgen de studentenkringen dan een deel van dat geld voor hun medewerking? Zeker aan de faculteit Wetenschappen lijkt die vraag gerechtigd. Wevers doet haar verhaal: "We werken heel graag samen met onze faculteit en het is zo afgesproken met hen dat we dat zelf zouden organiseren.

Het geld gaat weliswaar naar de faculteit, maar zij voorziet ook eten en drinken."

Aan de faculteiten Economie en Letteren is er geen versnapering voor de studenten voorzien tijdens de gesprekken. "Van het geld gaat alles volledig naar de COBRA-medewerker. En we stellen vast dat die eigenlijk een te klein mandaat heeft om dit rond te krijgen. Die persoon is zich al weken te pletter aan het werken, er is dus geen marge om met dat geld iets anders te doen," dixit Heyvaert.

Bovendien mag die 500 euro niet overschat worden, vindt Luc Sels, decaan Economie en Bedrijfswetenschappen. "Het blijft een bescheiden compensatie voor een complexe multicampusfaculteit, die zelf zwaar moet investeren in een eigen kwaliteitsmanagementaanpak met het oog op internationale accreditaties."

Sels plaatst bovendien enkele vraagtekens bij het systeem. "Zo een op dialoog gebaseerd systeem is eerder geschikt om na te gaan of de onderwijsvisie verankerd is in opleidingen, en minder om te garanderen dat de kwaliteit in orde is." Toch schaaft Sels zich achter de vernieuwing. "Als faculteit voeren wij loyaal uit wat er collegiaal beslist is. Je moet elk nieuw systeem de kans geven om zich te bewijzen."

Motivatie

Verder blijkt het niet eenvoudig om voldoende gespreksdeelnemers te vinden. De selectie mag niet gemanipuleerd worden. Men hoopt steeds op acht gespreksdeelnemers. Charlotte Gils van Ekonomika verklaart: "Er zijn heel veel gesprekken niet doorgestaan. Op de campus Leuven hadden wij vijftien gesprekken, waarvan er vijf of zes zeker zijn doorgestaan, de rest niet." Dat probleem is echter niet aan COBRA te wijten. "Bij ons zijn economiestudenten sowieso niet echt *involved* in onderwijs."

"500 euro blijft een bescheiden compensatie"

LUC SELS, DECAAN ECONOMIE EN
BEDRIJFSWETENSCHAPPEN

Een te lage opkomst is evenwel niet dramatisch. "Elk gesprek tussen studenten over de kwaliteit van onderwijs is positief. Om een representatieve groep te bereiken

moeten er wel minstens vijf studenten op het gesprek aanwezig zijn. Als er niet genoeg studenten gevonden worden dan kan er een nieuwe datum gezocht worden," legt Jasper Daniëls uit. De faculteit Letteren selecteert nu eenvoudigweg meer mensen zodat er zeker acht studenten komen opdagen.

Toch blijft het moeilijk. "Het is zo dat wij bepaalde opleidingen hebben die zeer klein zijn. Dan is het zelfs niet haalbaar om aan acht studenten te komen", aldus Heyvaert. "De vraag is of die complexiteit aan onze faculteit voldoende begrepen wordt," voegt Heyvaert er nog aan toe. Ook een gezamenlijk moment vinden voor docenten blijkt lastig.

Vragenset COBRA

Tijdens de gesprekken proberen de studenten met behulp van onderstaande vragenset de opleiding te evalueren. Telkens is het de bedoeling om zowel de zwakke als sterke punten te behandelen.

- (1) Daagt de opleiding je uit om je tot [x] te ontwikkelen?
- (2) Bespreek de doelen van de opleiding.
- (3) Bespreek de opbouw van de opleiding.
- (4) Bespreek de evaluatie van studenten (examens).
- (5) Ervaar je de opleiding als een plek tot brede vorming als persoon?

Niettemin verloopt alles in een constructieve sfeer. Heyvaert benadrukt de goede wil van de faculteit en hoopt daarna op een open dialoog om het proces te optimaliseren. Pollefeyt springt daarin bij. "Het gaat om een proefdoorloop. We testen een systeem dat nog nooit heeft gedraaid. De bedoeling is om mankementen te detecteren en waar nodig bij te sturen."

Diezelfde conclusie trekt ook Luc Sels. "Wij zullen na de eerste ronde alles kritisch evalueren en aandringen op correcties waar nodig."

WTF? COBRA

COBRA is het nieuwste systeem om de onderwijskwaliteitszorg aan de KU Leuven te waarborgen. Tot vorig jaar gebeurde de kwaliteitscontrole door middel van opleidingsvisitaties. Dit academiejaar is aan heel wat faculteiten een proefdoorloop gestart. COBRA telt drie fases. In eerste instantie komt de stem van studenten, docenten en medewerkers aan bod in georganiseerde gesprekken. In fase twee en drie worden die resultaten dan besproken op respectievelijk facultair en universitair niveau. Vooral de organisatie en het verzamelen van minstens acht studenten per richting blijkt geen sinecure.

CARTOONS

Karolien Favoreel

Onderwijs

DE VEILIGHEIDSPARADOX NA PARIJS

Meer aandacht voor veiligheid veroorzaakt onveilig gevoel

Vorige week organiseerde het Leuvens Instituut voor Criminologie (LINC) een congres over veiligheid in Europa. Daar werden de resultaten van vier jaar onderzoek gepresenteerd op een bijzonder moment: vlak na de aanslagen in Parijs.

MARGOT DE BOECK

“Mede dankzij de media kan het moderne terrorisme bestaan” vertelt Ivo Aertsen, onderzoeker LINC

Er zijn nauwelijks aanwezigen op het persmoment van het congres. “De journalisten hebben het te druk met de situatie in Parijs op te volgen,” klinkt het. Opvallend, want het onderzoek legt precies interculturele conflicten in Europa onder de loep.

Ivo Aertsen, professor aan LINC (Leuven Instituut voor Criminologie) vertelt: “Door sociale media komt de focus te liggen op het kortetermijnperspectief. Een kwartier na de aanslag weet de hele wereld het.”

Aertsen wijst op de gevaarlijke gevolgen daarvan: “Mede dankzij de media kan het moderne terrorisme bestaan. Terroristen willen een sfeer van angst creëren. Het doelwit zijn niet de 130 mensen in Parijs. Het reële doelwit is de gehele westerse samenleving.”

De aanslagen in Parijs kwamen ook aan bod in de debatten tijdens de conferentie. “We hebben een extra sessie rond Parijs ingelast. Een onderzoeker uit de Sorbonne is een dag later aangekomen. Zij had eerst nog een sessie gehouden met haar studenten. Een deel van hen kwam uit Maghreblanden. Zij durfden toen niets te zeggen. Maar dat gesprek moet je blijven voeren,” benadrukt Aertsen.

Te veel veiligheid

LINC deed in samenwerking met 7 universiteiten vier jaar onderzoek in verschillende Europese gebieden: in Hongarije keek men naar percepties rond de Romaminderheid, in Noord-Ierland naar religieuze spanningen, in de grensgebieden in Zuidoost-Europa naar etnische verschillen.

“Onze vaststelling is dat veel maatschappelijke problemen worden geformuleerd in termen van onveiligheid, alsof het veiligheidsproblemen zijn,” licht Aertsen toe. “Naarmate we in de samenleving meer aandacht geven aan veiligheid, voelen we ons onveiliger. Dat is een opvallende paradox. De vraag is: zijn we niet te veel het veiligheidsdiscours aan het opdrijven?”

“Onze Noord-Ierse collega’s vertelden dat ze jarenlang heb-

ben geleefd met militairen in de straat. Zij hadden zich nooit zo onveilig gevoeld. Je wordt voortdurend herinnerd aan het feit dat je misschien gevaar loopt,” ver-

welke rol deze bemiddelaars spelen onder de lokale bevolking. “Dit zijn langetermijnprocessen die veel energie vergen,” benadrukt Aertsen.

“Naarmate we in de samenleving meer aandacht geven aan veiligheid, voelen we ons onveiliger”

IVO AERTSEN, ONDERZOEKER LINC

telt collega-onderzoeker aan het LINC Inge Vanfraechem.

“Totale risico-uitsluiting is onmogelijk,” vervolgt ze. “Aanslagen gebeuren op momenten dat dat het minst verwacht wordt. Daar moeten we mee leren leven.”

Ongemakkelijke waarheid

“Wil je op termijn preventief werken, is het belangrijk de motieven van terroristen te begrijpen. Dit kan je enkel doen door in contact te blijven. Je mag geradicaliseerde Syriëstrijders niet gaan isoleren. Een verblijf in de gevangenis zal hen en de samenleving niet veiliger maken,” zet Aertsen uiteen.

“Wij willen nu kijken in hoeverre de rondetafelgesprekken van Hans Bonte in Vilvoorde aansluiten bij de methode zoals wij die in ons onderzoek hebben ontwikkeld,” vertelt Vanfraechem.

Die methode zet in op het gesprek en op intermediaire structuren. Vooraf wordt nagegaan

Dat religie niet het enige motief is voor de aanslagen in Parijs maken beide onderzoekers duidelijk. Vanfraechem: “Bij het Joods museum heb je het conflict in Israël en Palestina. Bij Charlie Hebdo kon je het nog enigszins begrijpen door de satire. Nu wordt een aanslag gepleegd op mensen op

“Totale risico-uitsluiting is onmogelijk”

INGE VANFRAECHEM, ONDERZOEKER LINC

café en in een concertzaal. Dat klopt niet in onze bestaande beeldvorming.”

“Je kan wijzen naar religie en je hebt je etiket gevonden. Maar de realiteit zit veel complexer in elkaar, en dat is voor ons allen een ongemakkelijke waarheid,” besluit ze.

Wiskundetentoonstelling van abstract naar concreet

Voor wie wiskunde alleen maar dat vervelende vak was met die saaie, zonderlinge leraar, is er deze week in de Centrale Bibliotheek een tentoonstelling om op andere gedachten te komen.

JOES MINIS

De tentoonstelling “IMAGINARY: Wiskunde in sprankelende beelden” is een over de hele wereld rondtrekkende expositie die gaat over wiskunde in al haar schoonheid en toepassingen. De tentoonstelling laat zien waar wiskundigen toe in staat zijn – en ook wat hun beperkingen zijn.

IMAGINARY wil geen droog verhaal vertellen. Een groot deel van de tentoonstelling wordt ingenomen door kleurrijke 3D-geprinte objecten die een abstracte formule ruimtelijk weergeven.

Met andere woorden: formules waar je oren van tuiten, vormen voor je ogen een wonderlijk schouwspel. Je kunt middels een groot computerscherm ook zelf zo’n formule in elkaar zetten – en zien wat voor grote gevolgen op de vorm een kleine verandering in je formule geeft.

Op diezelfde schermen wordt niet alleen getoond welke toepassingen wiskunde heeft in het dagelijks leven, zoals hoe een wereldkaart moet worden weergegeven. De

expositie laat ook zien wat wiskunde niet kan, en waarom. Zoals waarom wiskunde de toekomst niet kan voorspellen.

Wiskunde of kunst?

Wiskunde wordt tastbaar en zichtbaar in de tentoonstelling. Meer nog, mathematica wordt mooi. Wie op de bonnefooi de expositieruimte inloopt moet even tot zich door laten dringen dat het gaat om een wiskundige tentoonstelling. Er staat kunst gemaakt door wiskunde.

“Wiskunde is echt niet populair bij de mensen,” bekent Eline Van der Auwera, student wiskunde en gids op de tentoonstelling. “Maar we proberen zo de mensen te laten zien dat rekenkundige theorieën helemaal niet vast staan en dat het juist heel interessant is.” Van der Auwera vertelt dat het ook voor haar een verademing is om eens te zien waar ze zich dagelijks mee bezig houdt en de praktijk te zien van de theorie.

De toelichtingen bij de verschillende objecten en posters zijn helaas wel erg droog en abstract. Een wiskundeleek haakt

“Wiskunde is echt niet populair bij de mensen,” zegt Eline Van der Auwera, student wiskunde

FOTO Anneleen van Kuyck

al snel af als die moet lezen over het grootste aantal singulariteiten voor een oppervlak van graad d . Het object waar het bij staat is prachtig – maar het begrijpen

doe je niet na de bijhorende uitleg. Het lijkt wel een vloek voor de wiskunde: hoe indrukwekkend ook wat je ermee kunt bereiken, de theorie blijft saai.

TEKORT AAN GROTE AULA'S BIJ DE KU LEUVEN BLIJFT

(Meer) grote aula's gezocht

Het aulatekort in de binnenstad speelt weer op. Vooral bij de extracurriculaire activiteiten laat zich dat voelen. "We merken meer nog dan andere universiteiten dat het aantal grote aula's te beperkt is."

RODERIK DE TURCK EN
VICTOR VAN DRIESSE

Er zijn opnieuw klachten over het aantal grote aula's in het centrum van Leuven. Organisatoren van studiedagen, congressen en seminaries hebben het moeilijk om voldoende grote en beschikbare aula's te vinden. Benoît Allemeersch, professor aan de Faculteit Rechtsgeleerdheid verklaart: "We merken dat het aantal aula's met een capaciteit voor meer dan 400 man te beperkt is. De weinige aula's die wel zo'n omvang hebben, worden volledig ingenomen door onderwijs."

Allemeersch ondervond recent zelf problemen bij de organisatie van een studiedag in Leuven. Hij wijst op het verschil met andere universiteiten. "Dezelfde studiedagen worden ook in Gent en Antwerpen georganiseerd, maar daar kan men gemakkelijk switchen naar een aula voor meer dan 550 deelnemers. In Leuven is dat veel moeilijker. Iedereen die congressen, studiedagen en seminaries organiseert merkt dat."

In de binnenstad is aula Pieter De Somer met een capaciteit van 814 personen momenteel de grootste aula. Het is tevens de enige met een capaciteit voor meer dan 500 personen. Luc Sels, decaan van de Faculteit Economie, sluit zich dan ook aan bij Allemeersch. "Telkens je een grote spreker uitnodigt, zit de PDS al snel vol. Dan moet je alles klaarzetten op enkele uren tijd omdat er nog les gegeven wordt. Dat is eigenlijk geen ideale situatie."

Onderwijs voor

Decaan Rechten Bernard Tilleman beaamt dat er soms problemen zijn, maar hij

"Ook congressen en events moeten een prioriteit worden" vertelt Luc Sels, decaan FEB

FOTO Anne-Marie Dedene

benadrukt ook dat onderwijs steeds voor moet gaan. "Het is juist dat er soms een probleem is om externe of extracurriculaire activiteiten te plannen, maar het is even juist dat dan toch voorrang wordt gegeven aan de lessen en niet per definitie naar de extracurriculaire activiteiten. Dat wordt trouwens bewaakt door het GeBu (*Gemeenschappelijk Bureau van de KU Leuven, red.*)"

"Je kan je de vraag stellen of colleges van de omvang van PDS niet ontdubbeld moeten worden"

LUC SELS,
DECAAN ECONOMIE

Allemeersch en Sels treden hem daarin bij. Toch vinden ze dat er ook voldoende aandacht moet zijn voor extracurriculaire activiteiten. "Ook grote congressen en events moeten een prioriteit worden," vindt

Sels. Allemeersch wijst bovendien op de rol van de universiteit in de maatschappij. "We hebben ook nood aan infrastructuur voor grotere bijeenkomsten met mensen uit de praktijk en dergelijke."

Bovendien plaatst Sels enkele vraagtekens bij het gebruik van de PDS voor onderwijs. Te veel studenten in een aula is namelijk geen optimale situatie. "Je kan je de vraag stellen of colleges van die omvang niet ontdubbeld moeten worden," vertelt de decaan.

Besparingen

Tilleman vindt dat de omvang van de problemen in ieder geval niet overschat mag worden. Hij wijst onder meer op de recente vernieuwingen die gebeurden aan de oude De Valk en de restauratie van het Premonstreitcollege. "Als je kijkt naar de nieuwe projecten die gerealiseerd worden, vind ik echt dat de technische diensten van de KU Leuven uitstekend werk leveren. Ik denk dat we niet mogen klagen."

Allemeersch wil ook niet met een beschuldigende vinger naar de universiteit wijzen. Volgens hem laten de besparingen zich ook hier voelen. "Als je een budget hebt van, bij wijze van spreken, 50 miljoen

euro per jaar, dan kom je nu eenmaal niet ver. De infrastructuurfondsen die universiteiten ter beschikking hebben komen van de overheid, zijn — net zoals bij scholen — schromelijk onvoldoende."

Toch is dat niet de belangrijkste vraag volgens hem. "De eerste vraag zou voor mij zijn: is de universiteit zich bewust van het probleem? En ten tweede: wat gaat ze eraan doen? Daarbij is het natuurlijk ook van belang wat er binnen de mogelijkheden ligt," aldus Allemeersch.

Vesaliusproject

Zijn er dan geen oplossingen? Toch wel, geeft Tilleman aan. "Ik weet dat momenteel een grote aula gebouwd wordt in de binnenstad voor Groep T." Daarmee doelt hij op het Vesaliusproject in de Tiensestraat. Daar komt onder meer een aula die plaats zal moeten bieden aan ruim 700 studenten. De site zou tegen het najaar van 2016 af moeten zijn.

Volgens Sels is de bouw van één nieuwe grote aula alleen echter niet voldoende. "De discussie mag niet alleen gaan over vierkante meters, maar moet gekoppeld worden aan onderwijsvernieuwingen en de flexibilisering van programma's." Wordt ongetwijfeld vervolgd.

HOGESCHOLEN OP ZWART ZAAD

Vervolg voorpagina

Dat zal echter niet blijven duren, stelt ze. "We zullen het eerst vriendelijk vragen en op termijn ook minder vriendelijk."

Door reserves heen

Ondertussen teren de hogescholen op hun reserves. "Die zijn nodig om een degelijk beleid te kunnen voeren," legt Vandewalle uit. "Soms moet je ergens dringend in investeren, zoals een renovatie aan een gebouw. Als je dan geen reserves hebt, zit je met een probleem."

"Binnenkort zullen we het minder vriendelijk vragen"

MACHTELD VERBRUGGEN,
ALGEMEEN DIRECTEUR THOMAS MORE

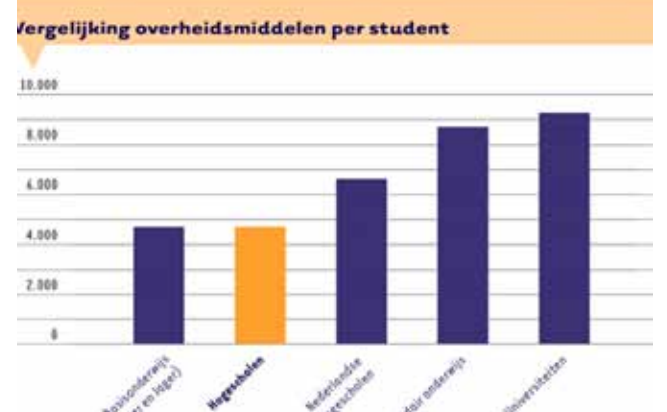
Op Thomas More kampt men met hetzelfde probleem, geeft Verbruggen toe. "We zijn operationeel break-even — al hebben we daarvoor serieus moeten besparen — maar door afschrijvingen hebben we toch nog een negatief resultaat van enkele miljoenen. We teren dus op onze reserves en dat mag echt niet lang meer duren."

Dat is problematisch voor de lange termijn vertelt Verbruggen. "Omdat de reserves opgeraken komen investeringen en dus ook een degelijk toekomstgericht beleid in het gedrang." Al moet de lange termijn ook op korte termijn aangepakt worden. "Een van de gebouwen op campus Mechelen dateert bijvoorbeeld uit 1954" vertelt Verbruggen.

De KU Leuven moet zich vooralsnog geen zorgen maken dat haar reserves opgeraken. Momenteel heeft de KU Leuven op jaarbasis een overschot van 800 miljoen euro, staat te lezen in het jaarverslag.

Dat betekent evenwel geen beleidsruimte voor de huidige ploeg, omdat dat geld reeds besproken is via allerlei investeringen. "Het is vooral de voorziene groei die niet wordt uitgevoerd. In absolute cijfers gaan we daardoor

Studenten aan de Vlaamse hogescholen 2015-2016 | oktober 2015 www.vihara

"We maken verlies en dat loopt in de miljoenen" Machteld Verbruggen, Algemeen directeur Thomas More

niet achteruit maar blijven we stilstaan," legt Koenraad Debackere uit, Algemeen beheerder van de KU Leuven (*zie Veto 4208*).

Internationaal

Samenwerking KU Leuven met Israëlisch wapenbedrijf loopt nog steeds

De samenwerking tussen de KU Leuven en de Israëlische wapenindustrie gaat rustig door. De storm is misschien gaan liggen, toch is niet alle controversie weg.

SEPPE DE MEULDER

De besparingen op hoger onderwijs en de recente beurssaga van de Vrije Universiteit Brussel (VUB) blazen het debat over de maatschappelijke rol van de universiteit nieuw leven in. Enkele maanden geleden schreven we over de samenwerking van de KU Leuven met een Israëlisch wapenbedrijf.

“Het kan niet dat er geld van de Europese Unie wordt gebruikt dat ten goede komt van militaire bedrijven”

LUDO DE BRABANDER,
VREDE VZW

Ethische code

Volgens een rapport van 11.11.11 zou de KU Leuven 13 partnerschappen onderhouden die de illegale bezetting van Palestina rechtstreeks en onrechtstreeks in stand

houden. Het meest tot de verbeelding sprekende partnerschap is dat met Israël Aerospace Industries (IAI). IAI is een belangrijk Israëlisch militair bedrijf. Onder hun activiteiten valt onder meer de ontwikkeling van drones.

De rector van de KU Leuven, Rik Torfs, ziet echter geen problemen in deze samenwerking. “We werken in onze onderzoeksprogramma’s inderdaad met verschillende bedrijven samen. Indien we enkel zouden rekenen op overheidsgeld kunnen we onmogelijk onderzoek van dezelfde kwaliteit leveren. Zolang de onafhankelijkheid van het onderzoek gegarandeerd blijft en we ons houden aan onze ethische code, komt een dergelijke samenwerking de hele samenleving ten goede.”

Ethische code

Ludo De Brabander, van Vrede vzw, is echter niet overtuigd. “Wij zijn voorstander van een algemeen militair embargo. Het kan niet dat er geld van de Europese Unie wordt gebruikt dat ten goede komt van militaire bedrijven.” De Brabander stelt dat drones niet enkel civiele toepassingen kennen maar ook voor oorlogsdoeleinden kunnen gebruikt worden.

“Wij zijn voorstander van een algemeen militair embargo” vertelt Ludo De Brabander, Vrede vzw

CARTOON Martijn Stoop

“Rector Torfs kent zijn dossier niet. Israël heeft tientallen inbreuken gepleegd op het internationaal recht. Als het volgens hun ethische code kan militaire bedrijven te helpen groeien, is er iets grondig mis met die code” gaat De Brabander verder.

“In het geval van IAI gaat het om een brede samenwerking op Europees niveau met veel verschillende partners. IAI is er daar inderdaad een van, maar ze hebben ook een niet militaire afdeling. Het onderzoek zal enkel gebruikt worden voor civiele doeleinden,” stelt Torfs.

Ook Comac, de jongerenafdeling van de PVDA, heeft bedenkingen over de samenwerking met de Israël’s. “Als bedrijven in onderzoek investeren is dat in de eerste plaats omdat dat voor hen winstgevend kan zijn,” aldus Line De Witte, woordvoerder van Comac. “Wat winstgevend is voor bedrijven is niet noodzakelijk goed voor iedereen, zeker niet als het gaat om een militair bedrijf als IAI.” De Witte pleit daarom voor meer publieke financiering van het hoger onderwijs. “Er is nood aan onderzoek dat ten dienste staat van de samenleving en dat kan alleen met een publieke herfinanciering.”

Language exchange groups | Gezellig babbelen in een vreemde taal

Sommige studenten kijken 's avonds een serie of zetten op de Oude Markt de bloemetjes buiten. Anderen komen samen in een gezellig café om er Italiaans te spreken. “Language exchange groups” voor beginners.

NAOMI VAN DEN BROECK

Via Language exchange meetings kan je op een informelere manier een nieuwe taal leren. Het concept is vrij simpel. Wekelijks of maandelijks komen native en non-native speakers samen in een kroeg om met een pintje in de hand in een vreemde taal een babbeltje te slaan. Er hangt een losse en ontspannen sfeer zodat je gemakkelijker durft praten.

Ik ging vorige week naar een dergelijke bijeenkomst georganiseerd door de *couchsurf language exchange club*. Deze groep komt wekelijks tot maandelijks bijeen op een vaste, afgesproken dag. Ze bestaat uit studenten en werkende mensen van alle leeftijden van over de hele wereld. Elke week leg je contacten met nieuwe gezichten.

Het taalaanbod verschilt van jaar tot jaar, omdat het afhangt van vrijwilligers die zich aanbieden om dergelijke

bijeenkomsten te organiseren. De talen zijn vaak Europees, maar ook meer exotische talen als Russisch, Chinees of zelfs Hindi behoren tot de mogelijkheden.

Gratis vakantietrip

De aanwezige *native speakers* nemen je als het ware mee naar hun land van oorsprong en zo maak je op natuurlijke wijze kennis met de cultuur achter hun taal. Een gratis vakantietrip dus.

Vorige week ging ik op die manier even naar Italië. Daar leerde ik dat de levensbelangrijke uitdrukking “dikke nek” in het Italiaans “*si è montato la testa*” luidt, wat letterlijk betekent “hij bouwde zijn eigen hoofd”. Dat leer je niet in een doorsnee taalhandboek.

Op de vraag hoe de deelnemers dit concept hadden leren kennen, is het antwoord vaak “via een vriend of vriendin.”

Natuurlijk staat zo'n avond niet gelijk aan een cursus grammatica; je liefdesbrief aan je Romeo of Julia zal dan wel vol vuur, maar niet zonder fouten zijn.

Deze conversatiegroepen die Pangaea en ESN in vergelijkbare vorm aanbieden, vormen het perfecte verlengstuk als je zelf al de taal op een basisniveau kan spreken.

Meer info: *couchsurf Leuven language exchange club* is te vinden op Facebook.

Het perfecte verlengstuk als je de taal al spreekt

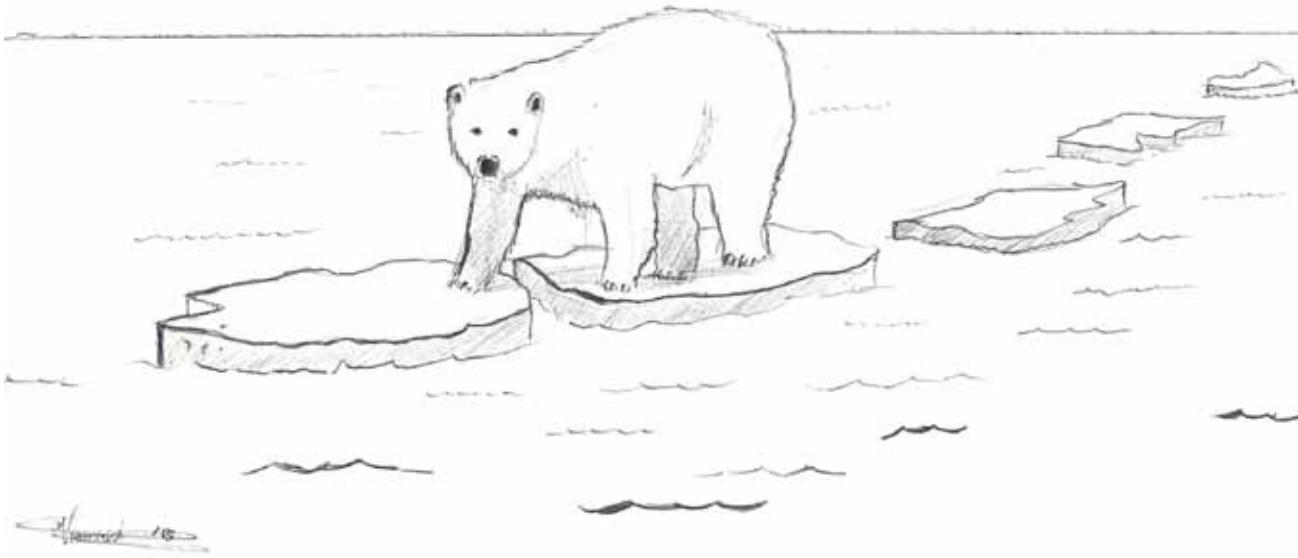
FOTO Kalina De Blauwe

DUURZAAMHEIDSBELEID AAN LEUVENSE UNIVERSITEIT

KU Leuven nog niet 100% climate proof

De klimaatop van Parijs nadert met rasse schreden. Ondertussen stapt de KU Leuven gestaag richting een groenere toekomst, met onder andere een energiebeleidsplan en een vicerectorale dienst duurzaamheid.

ANNELEEN VAN KUYCK EN PAUL-EMMANUEL DEMEYERE

“Het is aan de student om duurzaamheid als een belangrijke factor te zien”
Caroline Hermans, mandataris duurzaamheid bij LOKO

Wanneer de milieuvriendelijkheid van een bedrijf in het vizier komt, geldt de ecologische voetafdruk als één van de belangrijkste maatstaven. Voor het jaar 2009 tikten studenten bio-ingenieurswetenschappen af op 26.852 globale hectare voor de KU Leuven, een daling van twintig procent ten opzichte van 2007.

“De KU Leuven is één van de *leading partners* binnen Leuven Klimaatneutraal 2030. Die vzw neemt initiatieven om de voetafdruk verder in kaart te brengen,” vertelt Raf Van Hoorick, hoofd van de Divisie Infrastructuur en Technieken. “Maar zo iets vergt een uitgebreide berekening en analyse van gegevens.”

Energiebeleidsplan

Weliswaar heeft de KU Leuven een ambitieus energiebeleidsplan, waardoor de voetafdruk volgens Van Hoorick ongetwijfeld in dalende lijn is. “We zetten actief in op hernieuwbare energie en energiezuinigheid. We schakelen systematisch over van stookolie op aardgas, isoleren daken en plaatsen dubbel glas.”

Dat het dak van Sociale Wetenschappen zonnepanelen heeft, is vrij bekend. “We hebben ook gebouwen op campus Arenberg III waar zonnepanelen staan en we bekijken of er nog opportuniteiten zijn,” stelt Van Hoorick. “Ook aan een windmolen op de campus Arenberg hebben we gedacht, maar de regelgeving laat die niet toe.”

Van Hoorick gaat verder: “In samenwerking met de Stad Leuven en het Heilig-Hartziekenhuis onderzoekt de KU Leuven of er een warmtenet ter hoogte van de Parkstraat kan worden ontwikkeld. En één van mijn collega’s denkt aan warmteterugwinning uit rioleringswater.”

Sensibilisering

Mede op vraag van de Metaforumwerkgroep “KU Leuven Klimaatneutraal 2030” kwam er een vicerectorale dienst duurzaamheid. “Die tracht het beleidsplan tot uitvoering te brengen onder andere door middel van werkgroepen en beslissingsorganen,” verklaart Maarten Verbiest, adviseur wooncultuur, milieu en mobiliteit.

De dienst staat evenwel nog in de kinderschoenen. Verbiest: “Het is moeilijk om met drie deeltijdse

medewerkers een nieuwe dienst uit te bouwen én tegelijk acties en initiatieven op touw te zetten. De organen staan open voor alle geïnteresseerden verbonden aan de universiteit, maar we merken dat het moeilijk is om ook geëngageerde studenten aan te trekken.”

“Het is moeilijk om geëngageerde studenten aan te trekken”

MAARTEN VERBIEST,
ADVISEUR WOONCULTUUR,
MILIEU EN MOBILITEIT

De KU Leuven mikt vooral op structurele maatregelen: de Groentetas, Velo Fix Stations waar studenten zelf hun fiets kunnen herstellen, en een samenwerking met Alma. Sensibilisering in de vorm van bewustmaking lijkt daarentegen wat achterop te hinken. Verbiest laat weten dat er voor volgend academiejaar wel een nieuwe campagne in de maak is om studenten te laten nadenken over hun energiegebruik.

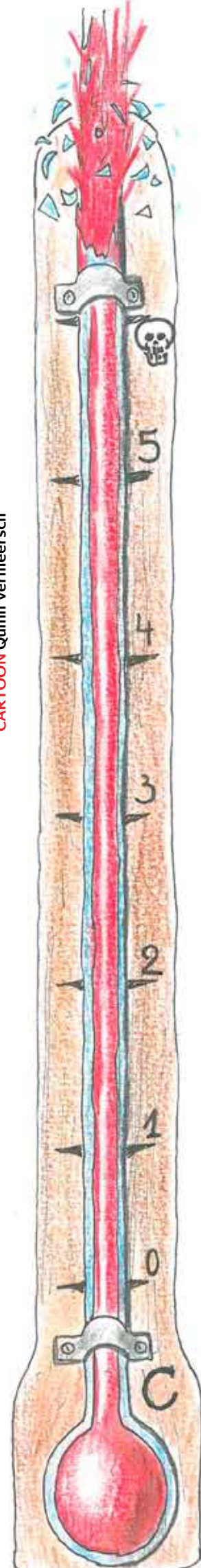
Fijn en makkelijk

Caroline Hermans, mandataris duurzaamheid bij LOKO, beschouwt het creëren van een duurzame *mindset* als één van haar taken. “Het is aan de student om duurzaamheid als een belangrijke factor in zijn leven te zien. Studentenvoorzieningen moeten op hun beurt een duurzaam leven zo fijn en makkelijk mogelijk maken.”

Ze wil de komende maanden tal van acties op poten zetten, en hoopt onder meer stadstuintjes voor studenten te realiseren. “Het feit dat die in Brussel al bestaan en dat de studentenrestaurants daar veganistische maaltijden aanbieden, lijken me hoopvolle tekens dat we op de goede weg zijn.”

Kwik rijst de pan uit

De aarde warmt op en dat is deels door de mens te verklaren. Deze thermometer toont wat er kan gebeuren als de temperaturen verder stijgen.

6 graden

Landbouw is haast niet meer mogelijk. Het leven in de oceanen is bijna helemaal verdwenen en de mensheid staat op het randje van uitsterven of is al uitgestorven.

5 graden

De aarde wordt onherkenbaar. Alle ijskappen zijn nu helemaal verdwenen waardoor de kustlijnen over de hele wereld veranderen. De mensheid trekt zich terug in een aantal kleiner wordende bewoonbare zones. Al het leven in de oceanen is verdwenen.

4 graden

Vanaf vier graden opwarming worden de voorspellingen dystopisch, maar ook wat speculatief. De beschaving zoals we die kennen zal naar alle waarschijnlijkheid verdwijnen naarmate er minder en minder bewoonbare zones over zijn en de landbouwproductie verder verkleint. Massale uitstervingsgolven zorgen er voor dat alle de biodiversiteit nagenoeg verdwenen is.

3 graden

De aarde heeft nooit een stijging boven de drie graden gekend. Voorspellingen tonen aan dat bepaalde gebieden zoals het regenwoud zullen verdwijnen. Door het verder afsmelten van de ijskappen komen laaggelegen kustzones onder water te staan. Tegelijk komen er meer en hardnekkigere droogtes voor, de woestijnen rukken verder op.

2 graden

De klimaatopwarming wordt onomkeerbaar. Het weer op onze planeet verandert. Meer extreem weer zoals hittegolven en felle orkanen zullen voorkomen. De ijskappen smelten verder af, meer risico op overstromingen. Meer en meer ecosystemen dreigen te verdwijnen.

1 graad

Extreem weer zoals overstromingen en hittegolven zullen meer voorkomen. Unieke ecosystemen zoals koraalriffen of de noordpool worden bedreigd. De eerste diersoorten beginnen uit te sterven. De ijskappen beginnen af te smelten. Op dit punt is het echter nog niet te laat.

Bron: IPCC, 6 degrees our future on a hotter planet
CARTOON Martijn Stoop

Sociaal

ACCO ZOEKT NIEUW ALGEMEEN DIRECTEUR

“We bouwen volop aan een Acco 2.0”

Acco beleeft woelige tijden. In juni werd de algemeen directeur na een jaar bedankt voor bewezen diensten. Nu is de academische coöperatie volop op zoek naar een vervanger, die voor een berg uitdagingen zal staan.

SIMON GRYMOPREZ

Enigszins verrassend werd Kathleen Van Maele in juni van dit jaar, nog geen jaar nadat ze bij Acco was gestart als algemeen directeur, ontslagen. Bij Acco werd over dat vertrek evenwel in alle talen gezweven.

Gedelegeerd bestuurder Herman Peeters kijkt dan ook het liefst vooruit. Er werd een selectiecomité samengesteld dat zich bezighoudt met de aanwerving van een nieuwe algemeen directeur. Daarin zetelt in tegenstelling tot de vorige keer ook een studentenvertegenwoordiger,

werving betrokken wordt. “We hadden het gevoel dat er een student bij moest zijn, omdat we tenslotte nog steeds een studentencoöperatieve zijn.” Vijf van de veertien bestuurders in de Raad van Bestuur zijn studenten.

“De nieuwe algemeen directeur moet vertrouwd zijn met de coöperatieve gedachte van Acco en moet natuurlijk ook commercieel onderlegd zijn,” vindt Moureau.

De sollicitatiegesprekken zijn volop bezig. Peeters verwacht dat er in de eerste helft van volgend jaar een geschikte kandidaat uit de bus komt.

Sofia

Drie jaar geleden hervormde Acco zichzelf en besloot ze om een innovatietraject op te starten. “Dat heeft bloed, zweet en tranen gekost, ook financieel,” zegt Peeters.

De interne structuur werd grondig herzien en er werd beslist om definitief in te zetten op innovatie en digitale mogelijkheden. “Ik geloof dat de tijd van de klassieke onderwijsmethode, profvooraan, een *boemvolle* aula en een handboek, voorbij is,” meent Peeters. De klassieke papieren markt lijkt dus ook niet meer te voldoen.

Vorig jaar pakte Acco uit met een gloednieuw digitaal leerplatform (*zie Veto 4106*). Dat

FOTO Anneleen van Kuyck

project, Sequoia, was oorspronkelijk een samenwerking met enkele Leuvense onderzoekers. Die samenwerking is stopgezet, en uit Sequoia werd ondertussen een nieuw kind geboren: Sofia.

“Stilstaan is achteruitgaan”

GAUTHIER MOUREAU,
LOKO-MANDATARIS ACCO

“Sofia is een innovatief onderwijsplatform en een vorm van *blended e-learning* met audiovisueel materiaal, interactieve oefeningen en tot studentenbegeleiding via *learning analytics* die leerprogressie in kaart brengt,” weet Peeters.

Ondertussen staat Sofia er. Er zijn al een 15-tal projecten gelanceerd met zo’n 7000 gebruikers. “De feedback op alle vijftien is ook positief,” aldus Peeters.

De gedelegeerd bestuurder ziet Sofia alleen maar groeien. “Tegen 2018 mikken we op 100000 gebruikers, over heel Vlaanderen.” Het gaat niet om unieke gebruikers, maar om een

gebruiker per module. Een student kan dus meerdere modules gebruiken.

Door die financiële en operationele investering zit Acco in rode cijfers. Peeters maakt zich echter geen zorgen. “Als je investeert in vernieuwing en innovatie, moet je doorzetten en geduld tonen.” Studentenvertegenwoordiger Moureau vindt de investering in Sofia een goede zaak. “Die rode cijfers zijn geen structureel probleem. Wanneer bepaalde investeringen volledig zijn afgeschreven, zullen de cijfers er weer veel beter uitzien.”

8 procent

Vorig jaar is Acco 2 procent achteruit gegaan, dit jaar verwacht Peeters een groei van 8 procent. “Dat is niet evident,” geeft hij toe. “De toekomst zit niet meer bij onze klassieke producten, maar bij innovatie. Daarom zijn zulke investeringen broodnodig. We bouwen volop aan een Acco 2.0.”

En de klassieke papieren markt dan? “Het is de bedoeling dat de bladvrij bewaard wordt,” stelt Moureau gerust.

De studentenvertegenwoordiger ziet Sofia eerder als een aanvulling bij het papieren boek. “We hebben als studentenverte-

genwoordigers altijd duidelijk gemaakt dat een papieren boek nog steeds de basis moet zijn. De markt, de studenten dus, blijft tot op heden nog niet klaar voor een volledig digitaal leerproces.”

Volgens Moureau moeten we erkennen dat de klassieke papieren boekhandel in het slop zit. “Stilstaan in een veranderde markt is achteruitgaan.”

“Het transformatieproces kostte bloed, zweet en tranen”

HERMAN PEETERS,
GEDELEGEERD BESTUURDER
ACCO

“In het leven rondom ons is digitalisering overal aanwezig. Daar kan je niet naast kijken. Het is logisch dat Acco daar ook voor een stuk in meegaat,” besluit de LOKO-mandataris.

Dit keer is wel een student betrokken bij selectiecomité

Gauthier Moureau, die namens de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (LOKO) ook in de Raad van Bestuur van Acco zetelt. Hij neemt de taak op zich.

Peeters legt uit waarom er dit keer wel een student bij de aan-

Stad en KU Leuven gaan strijd aan met malafide kotbazen

Met de nieuwe cel “Dienst Woontoezicht” lijkt de stad Leuven de krottenproblematiek eindelijk serieus te nemen. Nu ook de KU Leuven bezig is met haar jaarlijkse contractstudie en het aantal huisbezoeken serieus opvoert, lijken de krotten-eindeloosheid eindelijk ontbonden.

SIMON GRYMOPREZ

Eind 2016 zou de Dienst Woontoezicht actief moeten zijn. Kathleen Lambié, afdelingshoofd Bouwen, wonen en milieu, licht toe. “Nu controleren we vooral afgaande op de klachten die we krijgen. Naar aanleiding van de dodelijke brand begin 2014 in de Kapucijnenvoer, waarbij twee Ierse meisjes om het leven kwamen, willen we nu

ook preventief optreden. Het is de bedoeling dat alle Leuvense koten binnen de 10 jaar gecontroleerd zijn.”

Een waar Titanenwerk? “We starten met de oudste woningen, op basis van bouwjaar, omdat we denken dat we daar de ergste gevallen zullen vinden,” vertelt Lambié. “Er zal onder andere gecontroleerd worden op brandveiligheid, stedenbouwkundige vergunning en woonkwaliteit.”

Contractstudie

Ook de KU Leuven doet haar duit in het zakje. Naast de jaarlijkse contractstudie werd begin dit jaar extra personeel aangenomen om het aantal huisbezoeken te verhogen.

Katrien Devillé, coördinator van de Huisvestingsdienst van de KU Leuven, legt uit. “Wij plukken *at random* 1000 contracten uit onze databank van alle studenten van deze universiteit. Daarvan wordt de inhoud bestudeerd. We halen er niet alleen enkele gegevens uit, zoals de gemiddelde huurprijs en de contractduur, maar onderzoeken ook de kwaliteit van het contract.”

“De slechte contracten halen we eruit,” vertelt Devillé. “Als de verhuurder aangesloten is bij Kotwijs (*de kotendatabase*

KU Leuven wil in 3 jaar alle koten op Kotwijs controleren

van de KU Leuven, red.), manen we de hem aan om het contract aan te passen. Als de verhuurder daar niet op ingaat, kan dat een reden zijn om de samenwerking stop te zetten.”

DOSSIER POLITIEK VOCABULARIUM

Progressief & Conservatief

“Een conservatief beleid bestaat vandaag niet”

Studenten zullen zich met hun “frisse geest” misschien minder makkelijk bestempelen als conservatief. Al lijkt de verwarring over de precieze betekenis van het begrippenpaar conservatief en progressief groot.

MARGOT DE BOECK

“De termen conservatief en progressief werken steeds meer als scheldwoorden of als een geuzenterm,” steekt cultuurfilosoof en conservatief denker Herman De Dijn van wal. “De betekenis van die termen verandert naargelang je het hebt over het denken, dan wel over attitudes of het beleid. Bij de laatste twee is het vandaag niet meer duidelijk waar de termen precies voor staan.”

Socioloog Dick Houtman wijst op de verschillende mogelijke benaderingen van het begrippenpaar. “Mensen kunnen in cultureel opzicht progressief zijn, wanneer ze welwillend staan tegenover culturele verschillen. Economisch progressief denken betekent dat ze staan voor een herverdeling van de inkomensverschillen. Voor conservatieve denkers geldt het omgekeerde.”

“Het progressieve denken is ontstaan tijdens de Franse Verlichting. Voor

het eerst geloofde men dat men de maatschappij compleet naar zijn hand kon zetten op weg naar eindeloze vooruitgang. Op basis van wetenschap en techniek wilde men de samenleving rationeel *managen*,” doceert De Dijn.

“Mensen beseffen het niet altijd, maar het conservatieve denken is even modern. Het kwam er precies als reactie op het progressieve denken. Tegen de progressieven in geloven conservatieven in het belang van tradities. Doordat tradities lang zijn blijven bestaan en mensen hielpen te overleven, moeten ze wel iets goeds bevatten, is hun opvatting.”

“Progressief en conservatief denken zijn even modern”

HERMAN DE DIJN, CULTUURFILOSOOF

Ironische geschiedenis

Het idee leeft dat linkse denkers progressief zijn en rechtse denkers conservatief. Dat beeld klopt echter niet. “Linkse progressieve partijen strenden voor verandering, maar vandaag de dag komt het progressieve geluid steeds meer van rechts,” vindt Houtman.

Houtman noemt die verschuiving de ironie van de geschiedenis: “De argumenten van links uit de jaren 1960 worden nu door rechts gebruikt. De vrouwelijke linkse roep om vrijheid en tolerantie is in handen gekomen van rechtse partijen als onderbouwing

voor intolerantie. Stellen dat wij open en verdraagzaam zijn, maar moslims niet en zich dus moeten aanpassen of wegtrekken, is net een zeer intolerante houding.”

“Linkse attitudes zijn niet altijd progressief, integendeel,” bouwt De Dijn daarop voort. “Wanneer progressief zijn betekent dat je bijvoorbeeld niet dogmatisch bent, dan zijn vele linkse mensen niet progressief. Linkse denkers wijten islamterrorisme niet zelden uitsluitend aan sociaal-economische achterstelling. Maar radicalisering heeft niet alleen of vooral daarmee te maken.”

Superactivistisch

De Dijn gaat zelfs verder: “Laatmoderne mensen zijn voortdurend bezig en dus superactivistisch. Dat zie je ook in het beleid. Vandaag is er geen conservatief

“Het progressieve geluid komt vandaag steeds meer van rechts”

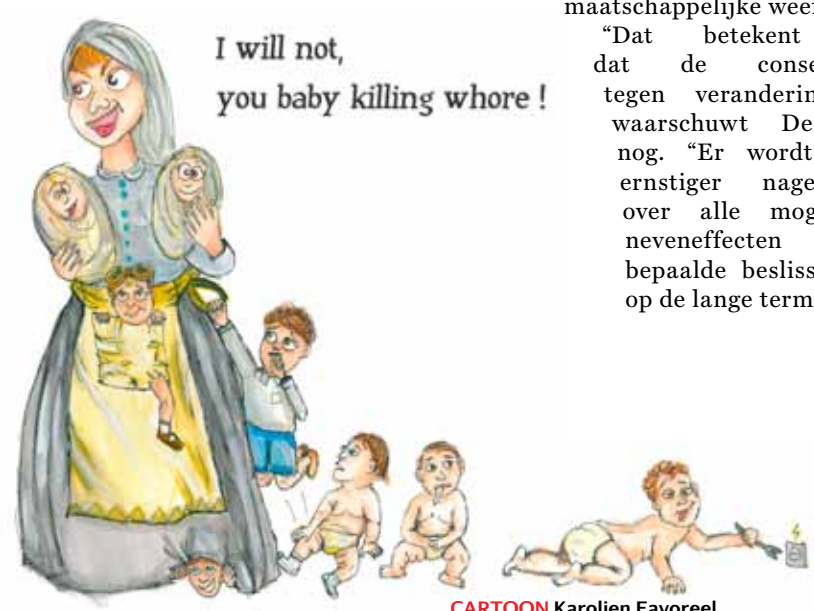
DICK HOUTMAN, SOCIOLOOG

beleid in België, en ik zou zelfs durven stellen in heel Europa niet.”

“Partijen als N-VA zijn niet conservatief. Daarover bestaat een fout beeld bij de bevolking. N-VA is een neoliberale partij. Het neoliberalisme is een late versie van progressief denken. Het individu wordt beschouwd als cliënt, ook in de politiek. “Als we de economie in orde krijgen, komt alles in orde,” is het credo. Dat is een vorm van vooruitgangsgedachte,” stelt De Dijn.

Hoe ziet zo’n conservatief beleid er dan wel uit, als het nu onbestaand is? “Een conservatief beleid denkt op lange termijn, traagheid is belangrijk en er is oog voor de complexiteit en de kwetsbaarheid van het maatschappelijke weefsel.”

“Dat betekent niet dat de conservatief tegen verandering is,” waarschuwt De Dijn nog. “Er wordt veel ernstiger nagedacht over alle mogelijke neveneffecten van bepaalde beslissingen op de lange termijn.”

CARTOON Karolien Favoreel

Dimitri Van Becelaere van Wetswinkel, een vzw die gratis juridisch huuradvies verleent, vertelt dat slechte contracten regelmatig voorkomen. “We zien veel contracten die zijn opgesteld door de verhuurder zelf, zonder enige vorm van juridische bijstand. Dergelijke contracten bevatten vaak fouten. Sommige zijn moeilijk te interpreteren, bevatten clausules die elkaar tegenspreken of regelrecht ingaan tegen het recht.”

Wild West

Met de slechte contracten van verhuurders die niet bij Kotwijs zijn aangesloten, doet de Huisvestingsdienst echter niets. “Tot nu toe zijn we inderdaad niet in discussie gegaan met verhuurders die wij niet aanbieden in onze databank,” weet Devillé, “tenzij op basis van een specifieke klacht.”

De verhuurders op de zogenaamde “zwarte lijst” blijven dus buiten schot. In-

formatie over malafide kotbazen die de universiteit verzamelt, inclusief de inhoud van die zwarte lijst, wordt niet aan andere instanties uitgewisseld. Een *Wild West* van malafide kotbazen?

Van Becelaere ziet geen andere oplossing. “Je kan die gegevens niet publiekelijk maken of verhuurders aangeven aan bepaalde instanties. Daar moet je een duidelijke privacy-afweging maken. Het is beter om preventief te werk te gaan.”

Stad Leuven wil in 10 jaar alle koten controleren

Ludo Clonen, hoofd Studentenhuisvesting, treedt hem daarin bij. “We kunnen

niet zomaar gegevens doorspelen, daar speelt de privacy van de verhuurder. Bovendien zouden verhuurders dan ook niet meer met KU Leuven willen samenwerken.”

Gaat de nieuwe cel “Dienst Woontoezicht” ook contracten doorlichten? Het antwoord is nee. “We gaan ons niet specialiseren in zaken waar anderen, zoals de KU Leuven, beter in zijn,” reageert Lambié. “Ik vind het spijtig dat bepaalde verhuurders slechte contracten aanbieden, maar ik zie niet in wat wij daar aan zouden kunnen doen.”

Wat betreft slechte contracten zijn studenten dus nog steeds grotendeels op zichzelf aangewezen. Vooral internationale studenten zijn hier de kwetsbare groep. Zelf een klacht indienen of naar juridische instanties stappen, is de boodschap.

Op vlak van kotcontroles doet de KU Leuven sinds dit jaar ook een extra inspan-

ning. “We zijn bezig met een inhaalbeweging,” laat Clonen weten. “Het is de bedoeling om de komende 2 à 3 jaar alle panden uit Kotwijs een bezoek te brengen.”

Volgens Devillé werpt het extra perso-

Met slechte contracten van niet-Kotwijs verhuurders doet universiteit niets

neel al duidelijk vruchten af. “Vorig jaar zaten we aan 300 preventieve huisbezoeken, nu hadden we in de zomer al 650 koten gedaan. Bij de huisbezoeken worden trouwens ook de contracten doorgelicht,” besluit Devillé.

Scherp Gesteld

LOKO organiseerde een fakbartocht in rolstoelen. Het ging niet van een leien dakje, blijkt ook uit deze foto's.

FOTO'S ANNELUUS VERMEERSCH

Student

LUDIEKE FAKBARTOCHT WIL BEWUST MAKEN VAN BELANG TOEGANKELIJKHEID

Voor één avond rolstoelpatiënt

Naar een fakbar gaan lijkt evident, maar is het niet met een beperking. Om dat aan te tonen, organiseerde LOKO Diversiteit een rolstoeltocht langs de fakbars.

JASPER VAN LOY

Het is een bont gezelschap dat zich verzamelt in studentencentrum 's-Meiers 5 voor de bijzondere fakbartocht. Vicerectoren Rik Gosselink en Katlijn Malfliet vertegenwoordigen de universiteit. Voor de stad komt schepen van Diversiteit Denise Vandevort een kijkje nemen. Drie vertegenwoordigers van fakbar 't ElixIr maken de groep compleet.

“Veel fakbars botsen op de beperkingen van hun pand”

NORA SLEIDERINK,
DIVERSITEITSMANDATARIS
LOKO

Nora Sleiderink en Joren Dela Rulle, diversiteitsmandatarissen van

LOKO, nemen de groep, intussen van rolstoelen voorzien, op sleeptouw. De eerste hindernis, de helling in de Tiensestraat, is al meteen zwoegen. “Rik, jij moet mij duwen hé!” grapt Malfliet naar haar collega-vicerector. De eerste halte heet Fakbar Letteren. Vrij vertaald: eerst kasseien, dan trapjes. Gelukkig tillen enkele studenten ons met veel plezier naar binnen. “We zijn misschien niet rolstoelvriendelijk, maar wel gewoon vriendelijk,” klinkt het.

“Ik kom uit de wereld van de revalidatie en ben het gewoon met rolstoelen te werken,” zegt vicerector Gosselink in de fakbar. “Toch is het best vermoeiend en technisch niet gemakkelijk.”

Dat merken de andere tijdelijke rolstoelgebruikers ook. Wie zich even wil verplaatsen, moet zijn pintje ongemakkelijk tussen de knieën klemmen. Een paar meter rijden wordt al snel een calvarietocht tussen voeten en handtassen.

Kelder

De actie is vooral gericht op bewustmaking, niet zozeer op concrete ver-

anderingen. “Veel fakbars botsen op de beperkingen van hun pand,” zegt Sleiderink. “Mocht een fakbar inspanningen willen leveren, zullen we dat uiteraard ondersteunen.”

“De Leuvense fakbar-bezoeker is bijzonder lief”

STEF MAELSTAF,
STUDENTENRAAD KU LEUVEN

't ElixIrverantwoordelijke Jens Ghys vindt het een tof initiatief. “Onze fakbar aanpassen wordt moeilijk,” zegt hij. “We liggen in een kelder en zouden dus al een lift moeten installeren. Sporadisch bezoekt een rolstoelgebruiker 't ElixIr. Die persoon wordt altijd met een glimlach geholpen.”

Het prominentengedezelschap is dan wel enthousiast, maar eerder klein. “We hebben alle fakbarverantwoordelijken aangeschreven,” zegt Sleiderink. “Een paar andere fakbars hadden helaas andere events vanavond.”

Vanuit een rolstoel kijkt Sleiderink terug op de avond. “Door het zelf te

FOTO Anneluus Vermeersch

ervaren, heb ik mij gerealiseerd dat toegankelijkheid hoog op onze agenda moet blijven staan,” zegt ze. “We willen de bal aan het rollen brengen. Wie dan iets moet doen met die bal, de universiteit of de stad, is voor mij minder belangrijk.”

Na een stop in de De Recup wordt de rolstoeltocht afgesloten in Dulci.

Net als de Tiense gaat de Naamsestraat steil omhoog. Voor de derde keer - ook de De Recup heeft vriendelijke klandizie - helpen een paar studenten ons uit de nood. “De Leuvense fakbarbezoeker is bijzonder lief,” concludeert Stef Maelstaf van de Studentenraad KU Leuven, ook aanwezig op de tocht.

Medica's Teddy Bear Hospital Pikachu in het gips

Voor de tweede keer vond in Leuven het Teddy Bear Hospital plaats. Onder begeleiding van Medicastudenten mochten 140 kinderen een paar uur dokter zijn. De patiënten? Hun eigen teddyberen.

JASPER VAN LOY

Aan lantaarnpalen bevestigde knuffeltjes wijzen ons de weg naar het Vaardigheden-centrum op Gasthuisberg. De geneeskundestudenten van Medica toverden het om tot een kleurrijke knuffelklinik.

“Kinderen spelen hier zelf voor dokter,” zegt Marlot Vanwesemael van Medica.

Samen met Arnout Lauriks stuurt zij het vijftienkoppige kernteam aan. “Het helpt hen om van hun angst voor het ziekenhuis af te geraken.”

“Het idee komt overgewaaid uit Noorwegen,” vult Lauriks aan. “Alle universiteiten in Vlaanderen doen het intussen, maar wij zijn de enigen die werken met

chronisch zieke kinderen en kinderen met een mentale beperking.”

De minidokters beginnen hun dag in de consultatieruimte. “Mijn knuffel Ripi heeft zijn been gebroken en een botje ingeslikt,” zegt de kleine Lucas, blinkend van trots in zijn doktersjas. “Vroeger was ik een beetje bang voor het ziekenhuis, nu niet meer.”

“Vroeger was ik een beetje bang, nu niet meer”

LUKAS, DOKTER VOOR ÉÉN DAG

Naast Lucas doen er nog 140 kinderen mee aan het Teddy Bear Hospital. 75 studenten van Medica werken mee aan het event. “Oorspronkelijk wilden er veel meer meewerken. We moesten een loting organiseren,” vertelt Vanwesemael trots.

Appelsap

Aan het operatiekwartier komen we Victor tegen met zijn knuffelolifant Oli. “Oli is van de trampoline gevallen. Ik heb hem net geopereerd,” klinkt het doornstig. Zijn zusje Emilie vult aan: “Teddy is van zijn step gevallen. Hij moet enkel nog een paar pilletjes nemen.”

Pikachu met een gipsverbandje rond zijn been, Bumba met een pijnlijk oor, allemaal passeren ze de revue. De gigantische knuffelbeer van één kleine uk geraakt maar met moeite in de scanner. “Zelf gebouwd,” zegt

Lauriks. “Het is natuurlijk geen echte scanner, maar veel lichtjes doen wonderen.”

De kinderen kunnen een bezoekje brengen aan een tandarts en zelfs het “labo”. “Wees gerust, de urinestalen zijn appelsap,” lacht Vanwesemael. “De pilletjes zijn lege gelatinehulzen en het gips is gemakkelijk weer te verwijderen.”

In de tandartsenpraktijk, inclusief stoel en lamp op kindermaat, zitten Jannes en Giraf te wachten. “Giraf heeft pijn aan zijn nekje en zijn buik,” zegt Jannes, wijzend op een enorme pleister.

In het lokaal op het einde van de ronde wachten de ouders. Zij hebben ondertussen een lezing gekregen van mensen van het UZ Leuven. “Ik werk in UZ Leuven, maar het is fijn dat hij hier eens van een andere kant leert kennen,” zegt mama Katrien over haar zoon.

“Oli is van de trampoline gevallen. Ik heb hem net geopereerd”

VICTOR, DOKTER VOOR ÉÉN DAG

“Hij was al weken op voorhand enthousiast. Het kan absoluut een meerwaarde zijn. Hij is nog nooit naar het ziekenhuis moeten gaan. Als er toch iets gebeurt, kan ik hiernaar verwijzen.”

FOTO Rani De Meulenaer

STAD LEUVEN WIL OOK STUDENTENCLUBS IN DOOPCHARTER

Dooptraditie studentenclubs op de helling

De stad en de universiteit willen zoveel mogelijk studentenclubs overtuigen om net als de studentenkringen in het doopcharter te stappen. Woensdag is er een overleg met de clubs gepland, maar die reageren voorlopig matig enthousiast.

MARGOT DE BOECK EN JASPER VAN LOY

Leuvense studentenkringen, verenigingen die gebonden zijn aan een of meerdere richtingen, volgen al jaren vrijwillig het doopcharter van de stad Leuven. Dat biedt de schachtmeesters een aantal richtlijnen bij het bedenken van hun doop. Nu willen de stad en de KU Leuven dat ook studentenclubs op die kar springen.

“Het zou raar zijn mocht nu iemand komen zeggen wat wij moeten doen”

YENTHE JANSSEN,
SENIOR MOEDER GEELSE

Woensdag is een overleg gepland tussen de stad en de studentenclubs. “We krijgen over clubs iets meer overlastklachten dan over kringen,” stelt De Langhe vast. “Kringen zijn vertrouwd met de studentenflik, de fakbarcode, de stewards enzovoort.”

Niet alle studentenclubs hebben een uitnodiging ontvangen. “We hebben de uitnodigingen verspreid via de studentencafés”,

zegt De Langhe. “Clubs mogen mij altijd contacteren, mochten ze vragen hebben.”

Al 100 jaar

Onder de clubs heerst echter geen al te groot enthousiasme voor het initiatief. Moeder Geelse is alvast niet te vinden voor een doopcharter. “Dopen is een kwestie van gezond verstand,” vindt senior Yenthe Janssen.

“De meeste incidenten die in de media komen, komen van de kringen, waar drank niet is toegestaan, niet van de clubs,” zegt Janssen. “Veel van onze clubs functioneren al meer dan 100 jaar op deze manier. Het zou raar mocht nu iemand komen zeggen wat wij moeten doen.” Verschillende andere studentenclubs wensten niet te reageren.

Met de studentenclubs communiceren is moeilijk, weet ook studentenshepen Bieke Verlinden. “Het is moeilijk om ze allemaal bij elkaar te krijgen,” zegt ze. “Studentenclubs zijn een vluchtig gegeven. Het ene jaar bestaan ze wel, het andere jaar niet. Sommige gaan ook over de stadsgrenzen heen.”

Dat neemt volgens Verlinden niet weg dat het contact met de studentenclubs goed is. “Er is al een senior naar het studentenoverleg geweest. Met enkele individuele clubs hebben we ook al afspraken kunnen maken,” zegt ze.

“We vinden elkaar steeds directer en dat is goed. We willen contact houden met de clubs, niet alleen voor politionele afspraken.

Ze kunnen ook op ons rekenen voor logistieke steun, zoals het uitlenen van materiaal.”

Kennis delen

“Zich aansluiten bij het charter is geen verplichting, maar wel in het voordeel van de clubs,” zegt studenteninspecteur Rik De Langhe. “Wij delen enkel onze kennis. Het is aan hen om die mee te nemen.”

“Het is belangrijk om na te denken over hoe we een goede doop doen. Aangezien clubs ook dopen, mogen ze daar zeker in worden betrokken,” vindt Finn Segers, preses van Medica. “Nu nog pakt elke kring het anders aan. Traditie speelt daarin een rol.”

“In de brainstorm naar aanloop van een doop krijg je allerlei ideeën, maar je staat niet altijd stil bij de wettelijkheid ervan,” zegt de studentenflik. “Tandpasta lijkt bijvoorbeeld onschuldig, maar fluor is een gif. In zulke gevallen kunnen we de kringen en clubs adviseren.”

Segers vindt het niet oneerlijk dat de clubs momenteel niet bij het doopcharter

zitten. “We verliezen er niets mee, want het is een vrijwillig engagement,” klinkt het. “Het zorgt voor continuïteit terwijl clubs en kringen elk jaar andere leden krijgen.”

“We krijgen over clubs iets meer overlastklachten dan over kringen”

RIK DE LANGHE,
STUDENTENFLIK

Tegelijk mag volgens Segers de politie de doop niet inhoudelijk sturen. “De politie is geen waakhond, maar een partner om wan toestanden te voorkomen. We verwachten vooral administratieve steun, bijvoorbeeld met de aanvraag, en krijgen die ook.”

FOTO Vincent Peeters

SNOW attack

FESTIVAL + SKI / SNOWBOARD + GAMES

31-01 > 06-02
2016

LIVE
NETSKY

FESTIVAL
SKIPAS
LOGEMENT
TRANSPORT

€439

www.
JEKA.BE/
FESTIVAL

FESTIVAL
TRIPS

Student

Zeil je voor het eerst

DATEN EN TINDER

De studententijd is een tijd van ontdekkingen. Veto peilt naar de flaters én successen tijdens de eerste keer. De vierde editie is gewijd aan de date.

“De eerste kus? Die is al voor de eerste date”

De eerste date. In films is het altijd romantisch. In het echte leven ontbreekt de melige soundtrack. Veel studenten lijken dan ook verward over wat daten nu precies is. “Ik denk niet dat ik al ooit op date geweest ben,” vertelt er één.

MARGOT DE BOECK

Een groepje mannelijke studenten verkondigt: “Wij daten niet.” Ze kijken elkaar wat onzeker aan: “Enfin ja, nee, wat is daten eigenlijk?” Die vraag stellen de meesten zich luidop.

“Als je een serieuze relatie wil, ga je achteraf wel op date”

STUDENT

“Tijdens de studententijd is dat allemaal minder serieus. Ik denk dat er dan niet zo veel wordt gedatet. Als je iemand leert kennen tijdens het uitgaan, is dat niet daten, he,” vervolgen de kerels.

Daten studenten dan helemaal niet? Een groepje meisjes vertelt: “Wij zijn denk ik wel dating *noobs*. Maar ik heb een aantal vriendinnen die dat soms doen. Dat zijn er wel niet zo veel.”

Een koppel op date in de Quetzal vertelt: “Wij komen hier omdat we nog een bon uit de Guido-gids hadden, niet omdat wij per sé chocolade wilden eten.”

Al is de verkoper meer overtuigd van het succes van de chocoladebar als trekpleister voor daters. “Hier zitten vooral meisjes. Als er dan eens een jongen en een meisje zijn, is het vaak een date.”

“Als ik op date ga, dan naar de cinema of op restaurant. Ik zou niet iets gaan drinken,” vertelt een student. “Als er na een eerste date niets van contact is, is dat misschien wel een teken dat er weinig interesse is.”

Toch moet een eerste kus geen *moment to remember* zijn: “De eerste kus? Die is al voor de eerste date,” beweert een van zijn vrienden. “Als je dan een serieuze relatie wil, ga je achteraf wel op date.”

Lachen met Tinder

Rozengeur, maneschijn en Tinder: het lijkt steeds meer de combinatie voor een geslaagde eerste date. “We hebben elkaar ontmoet op Tinder,” bekent ook het Quetzalkoppel.

“Het is makkelijker dan in het echte leven. Ik wou eens zien

wat er zou gebeuren, maar ik verwachtte niet veel,” vertelt Liesbet.

“Ik lieg er niet over en ben er ook niet gegeneerd over. Het is niet zo romantisch, in het begin ook niet. Maar je leert iemand kennen en je weet al dat er een aantrekking is. Dat maakt het wat laagdrempeliger.”

“Ik ben niet gegeneerd over deze Tinderdate”

DATER

Al neemt niet iedereen Tinder even ernstig: “Ik zat op Tinder, maar dat was om te lachen,” vertelt een student. “Ik vind het raar dat de meisjes met *keiveel* andere gasten aan het praten zijn. Dat is mij te competitief.”

Een vrouwelijke student vertelt: “Veel van die Tinderberichten neger ik gewoon: dat is dan een “Hey” met een knipoog. Dan weet je dat het niet serieus is.”

Zware middelen

Voor sommigen biedt ook Tinder geen soelaas. Wina, de kring voor wiskundigen en natuurkundigen, organiseerde voor hen vorige week een speeddate samen met de Pedagogische kring.

Winapreses Anne Wijffels vertelt: “We organiseren de speeddate al vele jaren, altijd samen met een kring met veel

meisjes omdat wij met veel jongens zijn. De studenten vinden het leuk en komen vaak terug. Misschien is het dan toch niet zo’n succes,” lacht ze.

Om gênante stiltes te vermijden, zijn vragenlijsten met gespreksonderwerpen voorzien.

“Dat zijn heel normale dingen, zoals wat je lievelingsmuziek is. Achteraf zijn heel veel mensen gebleven om nog wat na te praten. Het was dus wel een schot in de roos, denk ik,” besluit Wijffels.

FOTO Vincent Peeters

Themafeestjes van ludiek tot controversieel

De Vlavluchtelingen-TD van studentenclub Vla-Vla kreeg afgelopen week heel wat kritiek. De vraag rees waar de grenzen liggen van studentikoze thema's.

JASPER VAN LOY

Studentenclub Vla-Vla veroorzaakte heel wat opschudding met haar TD. Het thema van de fuif was de vluchtelingenproblematiek. Dat lokte heel wat boze reacties uit, zelfs al gaat een deel van de opbrengst naar een goed doel dat vluchtelingen steunt.

Historiapreses Siegfried Evens organiseerde vorig jaar zijn kiesweek rond de Tweede Wereldoorlog. “Ik ben zelf heel geïnteresseerd in die tijdsperiode,” zegt hij. “Mijn naam is dan ook nog eens gemakkelijk te koppelen aan de Siegfriedlinie.”

Evens waakte bewust over een gezond evenwicht. “We zijn vertrokken vanuit

het standpunt van de geallieerden, met Enola Games en een Pearl Harbecue. We hebben ons niet verlaagd naar referenties aan Hitler of het Derde Rijk.”

“Wij rekenen op het gezond verstand”

MARISKA GELLAERTS,
COÖRDINATOR COMMUNICATIE LOKO

Tegelijk vindt Evens de mediastorm overdreven. “Dingen worden te snel als controversieel gezien,” zegt hij. “Zolang je er geen mensen persoonlijk mee

kwetst, vind ik het oké. Een paar jaar geleden was er bijvoorbeeld een dodebaby-cantus in Antwerpen, wat ik dan nog een graad erger vind.”

“Het is niet nodig om je TD zo'n naam te geven. Hun promobeeld was een Kuifjetekening. Ze hebben het dus niet op de spits gedreven,” zegt de preses.

Commentaar

Mariska Gellaerts, communicatiecoördinator van LOKO, vindt het een moeilijke kwestie. “Je mag dit niet herleiden tot een zwart-witdiscussie,” zegt ze. “Veel hangt af van de context.”

Voor de Leuvense kringen zijn er geen afspraken rond feestconcepten. “Die vraag is er nooit gekomen,” zegt Gellaerts. “Wij rekenen op het gezond verstand. Mocht een thema over de schreef gaan, dan kan LOKO die kring uiteraard aanspreken en ingrijpen.”

“Als je voor zo'n onderwerp kiest, weet je dat daar commentaar op kan komen. Als je twijfelt, kun je best te rade gaan bij de politie.”

“Dingen worden te snel als controversieel gezien”

SIEGFRIED EVENS,
PRESSES HISTORIA

Studenteninspecteur Rik De Langhe zat samen met Vla-Vla om de fuif anders in te vullen, maar heeft tegelijk ook begrip voor de club. “Als er iets misloopt waar studenten bij betrokken zijn, zitten de media er altijd snel op. Vla-Vla steunt een goed doel met die TD, maar dat wordt wel over het hoofd gezien.”

INTERVIEW JESSA WILDEMEERSCH

“Theater is profetisch, het staat middenin het leven”

Actrice en theatermaakster Jessa Wildemeersch maakte de voorstelling "Dagen zonder data", die een stem wil geven aan slachtoffers die getekend zijn door oorlog.

NORA SLEIDERINK

Hoe ben je op het idee gekomen voor je voorstelling "Dagen zonder data"?

Jessa Wildemeersch: «Alles begon met *Dagboek zonder data*, een autobiografisch werk van Enid Bagnold, die in de Eerste Wereldoorlog verpleegster was. Dat boek sprak me erg aan.»

«Ik heb toen voorgesteld aan theatergezelschap het nieuwstedelijk om er een voorstelling rond te maken. Zij waren nochtans niet direct happig, omwille van de sterke focus op de Eerste Wereldoorlog. Daarom hebben we besloten het concept open te trekken naar de actualiteit, naar wat oorlog ook nu voor mensen betekent.»

“Oorlogstrauma is de rode draad doorheen de voorstelling”

Vond je het makkelijk om die nieuwe focus in te vullen?

Wildemeersch: «Ik heb met heel veel mensen gesproken, ook eigen kennissen. Ver moest ik niet zoeken: ik was enorm verbaasd over de hoeveelheid verhalen van mensen uit mijn omgeving. Toch miste ik de connectie met mezelf, een reden waarom ik dit verhaal zo graag wilde vertellen.»

«Ik heb toen teruggedacht aan 9/11, dat ik van heel dichtbij heb meegemaakt, aangezien ik toen zelf in New York woonde. Als die ervaring al zo ingrijpend was voor mij, wat moet dat dan zijn voor mensen die echt in oorlog zitten? Zo ben ik gekomen op de nieuwe insteek: wat is oorlog nu en wat is de impact ervan?»

War on Terror

Is dat combineerbaar, een voorstelling over zowel de Eerste Wereldoorlog als over de War on Terror?

Wildemeersch: «De titel *Dagen zonder data* zegt het al: ik probeer me niet te binden aan periodes. Dan merk je snel dat je vanzelf terecht komt bij de gelijkenissen tussen die verschillende oorlogen. Er is een grote continuïteit in de impact die oorlog heeft op een mensenleven, of dat nu vijftien of honderd jaar geleden is. Wel heb ik geprobeerd te differentiëren in de standpunten die ik aan bod laat.»

Niet oorlog zelf staat centraal, maar dus wel wat het achterlaat?

Wildemeersch: «Inderdaad. Het trauma dat oorlog achterlaat in een mensenleven, is de rode draad door de voorstelling.

Oorlog laat immers naast fysieke ook veel psychologische littekens achter. Daarom heb ik geprobeerd om van de bloedbaden weg te blijven, want hoe vertel je gruwel? Het zou bovendien te hard afleiden van de boodschap.»

Wat is die boodschap precies?

Wildemeersch: «Dat deze verhalen getuigen nodig hebben. Mijn doel is dus om die verhalen weg te halen uit de taboesfeer, de schaduw of de sensatie. De voorstelling is een pleidooi om context te creëren, zowel voor nazorg, als voor het voorkomen van oorlog.»

«Anderzijds wil ik duidelijk maken dat we medeverantwoordelijk zijn voor de effecten die oorlog heeft op individuen. We kampen met een bewustwordingsprobleem: het is niet omdat je de impact van oorlog niet kunt of wilt zien, dat je er niet mee verantwoordelijk voor bent. 9/11 heeft daar toch iets aan veranderd. Het was een signaal dat iedereen middenin de oorlog staat, of je het nu wilt of niet. Oorlog heeft een andere vorm aangenomen.»

De aanslagen in Parijs maken dat pijnlijk duidelijk. Hoe was het om net hierna deze voorstelling te spelen?

Wildemeersch: «Zeker niet evident, maar net daarom juist broodnodig. Op zo'n moment sta je er toch wel bij stil dat de voorstelling niet in deze context gemaakt is, maar plots wel heel concreet wordt.»

“Oorlog is in de eerste plaats een mannenzaak”

«Theater is in die zin profetisch, het staat middenin het leven. Het bewijst ook meteen hoe de geschiedenis zich herhaalt. Net zoals Bush destijds, reageert het Westen zeer emotioneel op de aanslagen. Emoties mogen er zeker zijn, maar ik hoop dat de bevolking kritisch blijft en dat er ook plaats is voor dialoog.»

Artistieke thuis

De VS liggen je nauw aan het hart. Je noemt New York je artistieke thuis en speelt de voorstelling ook in Amerika. Voel je een verschil in de reactie van het publiek?

Wildemeersch: «De VS zijn heel trots op hun leger, terwijl Belgische militairen vaak kampen met frustraties: ze mogen zelden op missie en vinden dat Xavier van F.C. De Kampioenen hun imago kapot heeft gemaakt. Dat heeft natuurlijk wel effect op hoe het publiek reageert.»

«In Amerika ervaren ze dan weer een groter vervreemdingseffect: dat een

FOTO Kalina De Blauwe

vrouw verhalen van veteranen overbrengt, is zeer ongewoon in een cultuur die zo hard aan *type casting* doet. Oorlog is in de eerste plaats een mannenzaak.»

“We zijn allemaal mee verantwoordelijk voor de effecten van oorlog”

Is het mogelijk om dan toch divers te blijven?

Wildemeersch: «Het was zeker niet gemakkelijk om ook vrouwelijke stemmen aan bod te laten komen. Dat hebben we proberen op te lossen door ook slachtoffers van tweede rang, die opgegroeid zijn in een gezin met getraumatiseerde vader, een stem te geven.»

«Ook de scène van een jonge vrouw die te verliefd is om zich te realiseren dat haar verloofde niet meer de man is die hij was voor zijn vertrek, is daar een voorbeeld van. Een geliefde die niet meer om kan met intimiteit, heeft een niet te onderschatten impact op zij die achterblijven.»

In je nieuwe voorstelling de kleine eva uit de kromme bijlstraat staat wel een meisje centraal.

Wildemeersch: «Inderdaad. De voorstelling is gebaseerd op een aangrijpend gedicht van Louis Paul Boon, waarin hij het kindermisbruik en de moord op een meisje reconstrueert op basis van krantenartikelen. Ook hier is de boodschap dat we uiteindelijk allemaal medeplichtig zijn aan de moord op onschuld. De tekst is heel muzikaal geschreven. Zo kwam ik bij muzikant Steven De Bruyn terecht, een rasmuzikant en meester met de harmonica. Samen met hem wék ik het gedicht van Boon tot leven; ik met mijn stem en Steven met zijn harmonica.»

“De kleine Eva uit de Kromme Bijlstraat” speelt op 17 december in OPEK

Cultuur

RECENSIE TOUT VA BIEN

Weemoedig wegdromen in Het Depot

Maandagavond bevonden we ons even niet op deze aardbol. Het Leuvense Depot tolde als een satelliet rond in de ruimte op de melancholische melodieën van Tout Va Bien, het muzikaal project van Jan-Wouter Van Gestel.

LOUISE GOEGBEUR

Een piano en een stem. Zo begon de Mechelse artiest een kleine drie jaar geleden aan zijn carrière en zo begint hij ook aan zijn optreden in Het Depot. Tijdens het voorprogramma is het nog aangenaam dagdromen

Op het einde van een surreëel concert, is het tijd voor realiteit

maar eenmaal Tout Va Bien het podium bestijgt, neemt hij ons mee de nacht in.

Mystieke muziek die weemoed, hoop en rusteloosheid beschrijft. Als je de teksten moet geloven, gaat niet altijd alles goed met Tout Va Bien.

Al snel verlaat hij zijn piano en brengt een sterke versie van titelsong *Kepler Star*. Hij toont zich baas over

zijn podium. De verlegen winnaar van de eerste editie van *De Nieuwe Lichting*, de talentenjacht van Studio Brussel, heeft zich ontpopt tot een ware performer.

Het tempo tijdens de eerste helft van het concert ligt hoog. In blauwe, roze en paarse tinten gidst Van Gestel ons door alle facetten van zijn debuutplaat *Kepler Star*, een gevarieerd maar coherent werk.

Oklahoma Skies zorgt voor een eerste climax. Van de onzekere reactie van de Leuvense liefhebbers aan het begin van de set is nog weinig te merken. Het publiek staat erbij, kijkt ernaar en geniet.

Gekwelde ziel

Dan is het tijd voor nieuwe nummers, afgewisseld met twee singles die op de plaat staan. In *Old Love*, zijn laatste single, legt Van Gestel zijn gekwelde ziel bloot met behulp van zijn prachtige kopstem. Als de *Kepler star* te zien is deze avond, dan is het tijdens dit nummer.

This Fight stond 17 weken lang in De Afrekening. De song is misschien het meest toegankelijke nummer op het album,

FOTO Anneluus Vermeersch

maar is niet echt representatief voor de rest van de plaat. Of dat een teleurstelling is of een zegen mag u zelf uitmaken.

Mystieke muziek die hoop en rusteloosheid beschrijft

Afsluiten doet Tout Va Bien met *Messiah*, waarin hij ons een laatste keer meeneemt naar het

universum. Wat begon als een parel, eindigt echter wat ongelukkig. Bij het laatste refrein klappen een aantal mensen ritmisch mee, de spots richten zich op het publiek en wekken ons vroegtijdig uit de droomwereld.

Ridicule

Geen woorden maar daden, zo verwijst Van Gestel naar de terreur. Op het einde van het surreële concert is het tijd voor realiteit. Tijd voor een eerbetoon.

Hij brengt één enkel bisnummer, getiteld *Sailing Song*, een kersverse song geïnspireerd door de recente gebeurtenissen. Een adembenemende opvoering zonder begeleiding van zijn band maar met behulp van een

loopingstation en een hoofdtelefoon. Enkel en alleen met de kracht van zijn stem staat hij voor een roerloze zaal.

Ook met het opschrift op zijn sweater verwijst hij naar Parijs. "Ik heb hem aangedaan als politieke boodschap: "Ridicule", en dat vind ik ook," aldus Van Gestel.

Van Gestel is van plan binnenkort verre oorden op te zoeken, vertelt hij ons tot slot. Hij wil herbronnen en aan *soul-searching* doen voor zijn tweede plaat: "Ik wil daar eigenlijk nog even mee wachten. Ik wil me nog niet beperken tot één iets binnen mijn muziek. Ik wil nog overal een *beke* van proeven."

KULTuurzolder Cultuurplezier straight outta Kortrijk

Wie nog eens schamper doet over de Kulak'ers in Leuven, denkt beter twee keer na. Rechtstreeks geïmporteerd uit Kortrijk en nu voor elke Leuvense student: de KULTuurzolder. Sympathiek, ongedwongen en gratis studentikoos cultuurplezier.

SIMON GRYMOPREZ

Op 17 november bliezen een 60-tal studenten verzamelen in de kotbar van het Leo XIII-seminarie voor een nieuwe editie van de KULTuurzolder, een cultureel studentenproject dat door enkele ex-Kulak'ers in Leuven wordt georganiseerd.

Ook de betere Franse chansons konden niet ontbreken

"De oorsprong ervan ligt in Kortrijk," bevestigt mede-organisator Gilles Michiels. "De cultuurzolder, de ruimte boven het studentenrestaurant, deed vier keer per jaar dienst als een gezellige plek vol muziek, woord en dans."

De mensen die de cultuurzolder in die jaren mogelijk gemaakt hadden, vertrokken echter naar Leuven. Ze namen het concept mee en introduceerden het voor het Leuvense publiek.

"We doopten het project om tot KULTuurzolder," vertelt Michiels. "Nu is het publiek nog altijd grotendeels West-Vlaams, maar eens iedereen vrienden begint mee te nemen, wordt de KULTuurzolder echt van iedereen."

Zo is de KULTuurzolder al aan zijn tweede jaargang toe. Het doel is om, net zoals vorig jaar, drie edities te organiseren.

Tapdans

De eerste editie van dit jaar was erg gevarieerd: muzikale solo's, duo's, trio's, een kooract, een kortverhaal, een tapdans, een comedy-sketch... Liefhebbers van alle genres en stijlen kwamen aan

hun trekken, van rauwe blues tot liedjes uit ons collectief kindertijdgeheugen die werden omgezet in mineur. Ook de betere Franse *chansons* konden niet ontbreken.

"Je kunt fouten maken zonder je daarvoor te schamen"

GILLES MICHIELS,
MEDE-ORGANISATOR

Ieder die wil, mag spelen, spreken of dansen. Dat hoeft je op voorhand ook niet naar de organisatie te communiceren. "Het leuke aan de KULTuurzolder is dat je onvoorbereid iets kunt brengen. Het hoeft allemaal niet perfect te zijn," vertelt Michiels. "Je kunt fouten maken zonder je daarvoor te moeten schamen."

Net die openheid en spontaniteit maken van de KULTuurzolder een erg sympathiek gegeven. Zeker niet elke act is perfect afgewerkt en foutjes worden door

het publiek met de mantel der liefde bedekt.

"Een perfecte KULTuurzolder is er een waar de drempel tussen publiek en artiest onbestaande is," vindt Michiels. Dat is ook letterlijk zo: gezien de organisatie op voorhand niet weet wie iets brengt, is de KULTuurzolder volledig afhankelijk van het publiek en haar input.

Door de grote opkomst barstte de kotbar van Leo XIII bijna uit zijn voegen. Toch ziet Michiels de KULTuurzolder niet direct uitbreiden. "Het belangrijkste is dat de KULTuurzolder zijn intiem karakter behoudt. In een grotere zaal zou dat volgens mij niet meer kunnen," meent hij.

Laat het duidelijk zijn: de KULTuurzolder is niet geschikt voor de snobistische liefhebber die een afgelichte cultuurvoorstelling wenst te zien. Wat je wel krijgt, is een eclectisch, studentikoos maar vooral heel sympathiek cultuurevent. Een forum voor kunstenaar-studenten, een kijk- en luisterspel voor de studerende liefhebber. Een geslaagd cultureel exportproduct, *straight outta Kortrijk*.

FACULTY STARS ZOEKT NIEUWE UITSTRALING

Weinig studenten willen schitteren aan KU Leuven

Met Faculty STARS gaat de KU Leuven al voor de vierde keer op zoek naar artistiek talent. Het blijkt echter niet gemakkelijk die sterren te vinden. Talent genoeg, maar het project worstelt met haar uitstraling en naam.

MARGOT DE BOECK EN HEIDI VAN ROMPUY

Het concept van Faculty Student Artists in Residence (of kortweg Faculty STARS) is eenvoudig: vijftien faculteiten van de KU Leuven kiezen, in samenwerking met de Dienst Cultuur, een huiskunstenaar. Van schrijvers tot fotografen of muzikanten: iedereen is welkom. De winnaars krijgen in het tweede semester professionele coaching uit de Leuvense cultuursector.

Een studentikoos, creatief initiatief, maar toch kan het project rekenen op slechts 72 inschrijvingen. Bovendien zijn enkele faculteiten sterk ondervetwoordigd. Zo schreven zich bij Farmaceutische Wetenschappen en Bio-ingenieurswetenschappen slechts twee kandidaten in. Binnen de faculteit Rechtsgeleerdheid is Julie Nerinckx de enige kandidaat.

“De naam hield mij wat tegen”

JULIE NERINCKX,
KANDIDAAT RECHTEN

“Dat wil echter niet zeggen dat die ene kandidaat sowieso Faculty STAR wordt,” vertelt Kristien Jacobs van de Dienst Cultuur van de KU Leuven. “We hanteren een duidelijke ondergrens. Als die er niet is, gaan we met die boodschap naar de faculteit.”

“Het is jammer dat ik geen concurrentie heb, maar ik neem vooral deel voor de begeleiding,” zegt Julie. “Als ik het haal, ga

ik als enige kandidate wel niet echt trots kunnen zijn op de titel, maar daar doe ik het ook niet voor.”

Idool

“De naam Faculty STARS hield mij in eerste instantie zelfs een beetje tegen,” gaat Julie verder. “De term *stars* heeft iets van een talentenjacht, zoals *Idool*.”

Ook vicerector Cultuur-, Diversiteits- en Duurzaamheidsbeleid aan de KU Leuven Katlijn Malfliet zou liever een andere naam voor het project bedenken: “Faculty STARS klinkt te commercieel en teveel in de richting van de gesofisticeerde sterrenwereld. Het probleem is dat we ondertussen al een traditie hebben opgebouwd met dat concept.”

Het logo, de sterren en de huidige website blijken een restant uit de samenwerking met een communicatiebureau van de KU Leuven. Jacobs van de Dienst Cultuur vertelt: “Het is tijd voor iets nieuws, meer hedendaags. Bovendien willen we de artistieke identiteit van Faculty STARS meer benadrukken, zodat die insteek duidelijker is voor ons doelpubliek.” De Dienst Cultuur hoopt op die manier ook die studenten te overtuigen voor wie de huidige *look and feel* er nog te commercieel uitziet.

Toch werd beslist nog even te wachten met een al te grote *restyling*. “We wisten dat er een nieuwe overkoepelende website aankwam voor cultuur aan de KU Leuven begin 2016 en dat we onze stijl anders daaraan opnieuw gingen moeten aanpassen,” licht Veronique Verbert van de Dienst Cultuur toe.

40.000 euro

Momenteel bedraagt het totale budget voor de Faculty Stars tussen de 30.000

en 40.000 euro. De vraag is of zo'n investering voor slechts 72 studenten legitiem is.

Vicerector Malfliet vindt echter dat de investering loont: “De geselecteerde student wordt een *asset* van de faculteit

“Die ene star kan de hele faculteit verlichten”

KATLIJN MALFLIET,
VICERECTOR CULTUURBELEID

en kan zo in de kijker worden gezet.”

“Bovendien gaat het niet om die ene star, maar om de manier waarop die student de hele faculteit kan verlichten. Dat kan gaan van de manier waarop de lege muren worden opgevuld tot hoe de universitaire gemeenschap geportretteerd wordt. Dat heeft een groot katalyserend effect,” benadrukt de vicerector.

Toch wil de Dienst Cultuur ruimte laten om die facultaire invulling van Faculty STARS eventueel te herdenken, in overleg met de betrokken partners.

“Op zich is het geen probleem dat er een overwicht is aan deelnemers bij bepaalde faculteiten,” vertelt Jacobs, “maar het is spijtig dat je soms talent niet kan meenemen, als je gebonden bent aan de beperking van één student per faculteit.”

“We willen er in elk geval voor zorgen dat er zo weinig mogelijk talent verloren gaat,” sluit Verbert zich daarbij aan.

Bibavonturen, anders dan anders

Op 18 november kon je een Bibnacht beleven in de Universiteitsbib en Tweebronnen. Het is een initiatief van UURKULTUUR.

CHARLOTTE DE ROO

Tussen half acht 's avonds en één uur 's nachts staat de Leuvense student een uitgebreid programma te wachten. Het menu is gevarieerd: doorlopende tentoonstellingen, zoals de Arnon Grunberg Expo in Tweebronnen of *(On) voltooid Verleden Tijd* in de Universiteitsbibliotheek, worden aangevuld met optredens en performances.

De bezoekers betreden de bib, zoals ze dat gewoonlijk doen, in quasi-absolute stilte. De mens is immers een gewoontedier en de donkere bibliotheken boezemen zo mogelijk nog meer ontzag in dan overdag. Dat zorgt voor een bijzondere sfeer.

Alsof iedereen zijn adem een beetje inhoudt om de kunst zo min mogelijk te verstoren. Bedeesde glimlachjes naar mensen die je passeert, het gefluisterd aanmanen van je gezelschap en voetstappen. Zo verlopen de nachtelijke ten-

De donkere bibliotheken boezemen ontzag in

toonstellingen.

Omdat de mens naast een gewoontedier ook een sociaal dier is, hebben beide bibliotheken ook een bar voorzien, waar men met een frisse pint of een andere dorstlesser met normaal of luider stemvolume ervaringen kan delen. Dat wordt in elk geval met veel enthousiasme gedaan.

Anonimiteit

Een diepe indruk maakte Saskia Decoster, die met Inne Eysermans een indrukwekkend meeslepend klankverhaal brengt. Men kan de twee dames bewonderen in Tweebronnen, vlak naast het CD-rek, dat in duisternis is gehuld. De Costers' monoloog over seconden draagt alleen maar bij aan de mystieke sfeer van de avond.

Na hen beklimt Iris Penning het podium en zingt ontwapenend charmant “Ik wil je houden zoals jij nu bent, omdat ik jou gelukkig niet ken.” Een perfecte beschrijving van wat de nachtbrakers voor elkaar voelen.

Samen 's nachts genieten van kunst is fijn, maar nog fijner in anonimiteit gehuld. Ze brengt met haar *loopstation*, gitaar en meegereisde vriend Robin prachtige Nederlandstalige nummers, die perfect in de setting passen.

In de Universiteitsbibliotheek beëindigt St. Grandson de nacht in de leeszaal. Ontluisterend om spots en een band te zien, waar normaal enkel blokkend volk te bespeuren valt. De muziek past echter naadloos in de nachtelijke ervaring.

FOTO Kalina De Blauwe

Menu van maandag 23 tot vrijdag 27 november

Maandag	Spaghetti bolognaise (A3)	€3,20/€4,30
	Vleesballetjes in leffesaus, pastinaakpuree en rauwkost (A1, A2, A3, GHB)	€3,20
	Koninginnenhapje (A3)	€4,30
	Tortellini met ham (A1, A2, GHB)	€5,50
	Moussaka met Griekse sla en aardappelschijfjes (V) (A1, A2, A3, GHB)	€4,30
Steak met portosaus en worteltjes (A1, A2, A3, GHB)	€6,00	
Dinsdag	Spaghetti bolognaise (A1, A2, A3)	€3,20/€4,30
	Vogelnestje met groene koolpuree en vleessaus (A1, A2, A3)	€4,30
	Groentennuggets met spinazie in botersaus (A1, A2, A3) (V)	€5,50
	Halve kip met appelmoes en gebakken aardappelen (A1, A2, A3)	€6,00
Koninginnenhapje (A3)	€4,30	
Woensdag	Pollakhaasje met hollandse saus en gestoofde prei (A1, A2, A3, GHB)	€3,20
	Spaghetti bolognaise (A3, GHB)	€3,20/€4,30
	Koninginnenhapje (A1, A2, A3, GHB)	€4,30
	Tofu-Seitan met pilaw rijst, forestiere groenten en looksaus (A1, A2, A3, GHB) (V)	€5,50
	Pizza pepperoni (A1, A2, A3, GHB)	€6,00
Donderdag	Spek met rode kool en peterselieaardappelen (A1, A2, A3, GHB)	€3,20
	Big Alma hamburger met slaatje (A1, A2, A3, GHB)	€4,30
	Chili sin carne met boontjes en gebakken aardappelen (V) (A1, A2, A3, GHB)	€5,50
	Kalkoengebraad met ananas en kaas, peperroomsaus en kroketten (A1, A2, GHB)	€6,00
	Spaghetti bolognaise (A3)	€3,20/€4,30
Koninginnenhapje (A3)	€4,30	
Vrijdag	Kaaskroketten met provencaalse saus en slaatje (V) (A1, A2, A3, GHB)	€3,20
	Koninginnenhapje (A1, A2, A3)	€4,30
	Cordon-bleu met raapblokjes (A1, A2, A3, GHB)	€5,50
	Zalmfilet met mousselinesaus en broccoli (A1, A2, A3, GHB)	€6,00

A1= Alma 1
A2= Alma 2

A3= Alma 3
V= Vegetarische schotel

GHB= Gasthuisberg

Mosselen dinsdag 15/12

in Alma 1, Ama 2, Alma 3, Gasthuisberg en Pauscollege

6€ met spaarkaart ipv 8€

1 stempel per warme maaltijd
6 stempels = volle kaart
Sparen kan vanaf 23/11

One man's trash is
another man's treasure!

Inzameling en verkoop van tweedehands
goederen met een enorm en steeds
wisselend aanbod!

de kringwinkel

←

SPIT

IJzerenmolenstraat 10-12 ~ 3001 Heverlee
www.spit.be

AL 15 JAAR DE GOEDKOOPSTE
FUIFZAAL VAN LEUVEN

ALBATROS

F U I F Z A A L

BOEK NU AL VOOR
VOLGEND ACADEMIEJAAR!

355 PER AVOND, 250 EURO TIJDENS HET WEEKEND OF
VOOR KRINGEN DIE AANGESLOTEN ZIJN BIJ LOKO,
OF 180 EURO VOOR EEN CANTUS

Bij elke vierde huif van een vereniging binnen het zelfde academiejaar is de
huur van de zaal gratis. Dat geldt ook als je het vatenrecord breekt!

CENTJE BIJVERDIENEN?
WIJ ZOEKEN STEEDS
AVONDVERANTWOORDELIJEN.

RESERVATIES EN INLICHTINGEN: 016/22.31.09 OF ALBATROS@LOKO.BE
WWW.LOKO.BE/ALBATROS

Torfs: “Schrikbarend lakse houding na aanslagen”

Rector Rik Torfs heeft tegenover de Veto zijn bezorgdheid uitgesproken over de manier waarop we als samenleving omgaan met de laatste aanslagen. “De één neemt een Franse vlag als profiel foto, de ander vindt dat niet bijzonder genoeg en komt met een Syrische vlag en weer een derde vindt hen allebei hypocriet!” stampvoet een razende Torfs. Dat gejuengel op facebook moet maar eens afgelopen zijn volgens de rector: “het is heel erg allemaal, meer hoeft niet te zeggen.”

Nog schokkender dan dat mensen elkaar proberen te overtreffen in medelijden, vindt Torfs dat mensen steeds sneller ongepaste grapjes maken. “Zo plaatste ik zelf daags na de aanslagen een tweet waarin ik sprak van religieuzen met een kort lontje. Ik vond dat toen heel grappig, omdat die terroristen in feite wandelende bommen waren, maar het is natuurlijk behoorlijk smakeloos.”

De rector vindt de lakse houding die heerst na de aanslagen een schande. Hij denkt dat de

schuld daarvoor ligt bij de frequentie van aanslagen. “Het is al de tweede aanslag in Parijs dit jaar – we raken er blijkbaar al aan gewend.” De oplossing voor die lakse instelling ligt volgens Torfs bij de terroristen: “als zij willen dat we ons meer aangedaan voelen, moeten ze juist minder aanslagen plegen. Een terroristische aanslag zie ik graag maar één keer in de tien jaar, niet elke week.” (jm)

Politiemacht op de been voor snurkende student

Vorige vrijdag bracht de Leuvense politie twaalf agenten in stelling op de Tiensestraat. Een verdacht pakje lag in het midden van de straat. Uiteindelijk bleek gevaar snel geweken.

LASPER VAN JOY

Rechtenstudente Justine de Riz-Condé liep naar haar les in De Valk toen ze in het midden van de weg een grote, kartonnen doos opmerkte. “Uit de doos kwam een bizar, zoemend geluid”, zegt ze, terwijl ze haar Michael Kors-handtas angstig tegen zich aanklemt.

Een telefoontje naar de politie volstond om dreigingsniveau 3 in volle werking te zien. Twaalf

politieagenten, voorzien van pepperspray, handboeien en een summiere kennis van Koranverzen, omsingelden het pakket en stelden een perimeter in van 100 meter. Alle lessen aan de centrumcampussen werden daarvoor de rest van de dag opgeschort.

Diana

Al die commotie bleek achteraf nergens voor nodig. De inhoud van het pakket bleek namelijk

Laurens Woudhofs te zijn. De preses van Moeder Boerendorpse sliep zijn roes uit na De Nacht van de Jacht, de beroemde TD van studentenkring Diana. Hij begeleidde zijn dutje met luid gesnurk.

Na een korte verklaring bleek dat Woudhofs duidelijk geen gevaar voor de samenleving was. Tenzij voor “die ene tijger met haar rode bandje”, bij wie hij tijdens de Nacht van de Jacht bot ving.

De situatie, die ging dan na enkele uren weer van rood naar groen. Moeder Boerendorpse weigert alle commentaar.

Colofon

Veto

's-Meiersstraat 5

3000 Leuven

Tel 016 22 44 38

Fax 016 22 01 03

e-mail: veto@veto.be

www.veto.be

www.twitter.com/veto_be

Jaargang 42 - Nummer 09

Maandag 23 november 2015

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Hoofdredacteur:

Roderik “In mijn bed” De Turck

Redactiesecretaris & V.U.:

Margot “Op mijn eerste date” De Boeck

's Meiersstraat 5

3000 Leuven

Redactie:

Kalina “ACHTER de camera. Waar anders?” De Blauwe, Paul-Emmanuel “In de viering van de liefde” Demeyere, Quinten “Op een surfplank” Evens, Simon “In de zon” Grymonprez, Karel “Star Wars” Peeters, Jasper “Achter de drums Van Loy, Heidi “West End” Van Rompuy

Schrijvers: Thomas “Mirror of erised” Cliquet, Seppe De Meulder, Charlotte “In de mensen hun herinneringen aan mij” De Roo, Louise “Tijdens een zwerkbaldwedstrijd” Goegebeur, Pjotr “In de Middle of nowhere, waar niemand het ziet” Hubin, Joes “In de schaduw” Minis, Nora “In de weerspiegeling van Cassandra’s stervende ogen” Sleiderink, Mika “De Allianz Arena” Tuyaerts, Naomi “In het Italiaans” Van Den Broeck, Victor “Sclessin” Van Driessche, Evelyne “In de lens van een Veto-fotograaf” Van Hecke, Jente “Op de achtergrond” Van Lindt, Anneleen “Op de fiets” van Kuyck

Fotografen: Anne-Marie “Op een Eoos-cantus” Dedene, Vincent “Het kabouterbal” Peeters, Anneleen van Kuyck, Anneluus “Op het rugby-veld” Vermeersch

Tekenaars: Martijn “In de aula, naast Mika” Stoop, Karolien “Vinvin” Favoreel

Dtp: Roderik De Turck, Margot De Boeck, Tim “Onder de douche” van Eijzeren

Eindredactie: Margot De Boeck, Paul-Emmanuel Demeyer-Roderik De Turck, Tobias “Op de dansvloer” Geerinckx-Rice, Simon Grymonprez, Karel Peeters, Thomas Cliquet, Jasper Van Loy, Heidi Van Rompuy, Jasper Van Loy, Hanne “Nergens” Van Espen

IT:

Joachim Beckers, Pieter Hiele

Publiciteit:

Alfaset cvba - alfaset@loko.be

016 22 44 38

Drukkerij:

Coldset Printing Partners (Groot-Bijgaarden)

Oplage: 9.000 exemplaren ISSN-nummer: 0773-5162

Abonnementen

Wil jij elke week een Veto in de bus? Mail dan je naam en adres naar margot@veto.be en schrijf 11 euro over op BE80 0010 9597 1977.

Meedoen?

Redactievergaderingen vinden iedere vrijdag plaats om 16 uur en staan open voor iedereen. Alle geïnteresseerden (tekst, foto, lay-out, waar wil je schitteren?) zijn welkom op het redactieadres. Lezersbrieven kunnen tot vrijdag 14 uur, liefst mailsgewijs, ingezonden worden op het adres: veto@veto.be. De redactie behoudt zich het recht reacties in te korten of op het internet te publiceren.

Kristof Calvo

“Ik mag al fuck zeggen van mijn moeder”

Met zijn boek “F*ck de zijlijn” houdt Groen-politicus Kristof Calvo een pleidooi voor het possibilisme. Een vorm van politiek waarin doendenken het haalt op doemdenken. “Een groene partij moet uitbreken en heilige huisjes durven afbreken,” meent hij.

MIKA TUYAERTS EN
EVELYNE VAN HECKE

De groene snaak neemt geen blad voor de mond. Al vloekend vanop de zijlijn proclameert hij zijn visie op de politiek. Hij vat die samen in “een concreet, oplossingsgericht én persoonlijk boek zonder aan masturbatie te doen.” Calvo schreeuwt ermee zijn liefde voor politiek uit, gecombineerd met 75 voorstellen voor een betere toekomst, zoals het een possibilist betaamt.

Waarom censureer je “fuck” op de cover?

Calvo: «Ik vond dat grafisch mooier. Er is geen andere reden voor. Ik mag al fuck zeggen van mijn moeder (lacht).»

Je wilde een positief boek schrijven. Waarom verval je soms in een anti N-VA-discours?

Calvo: «Je kan geen hoofdstuk over de toekomst van België schrijven zonder het te hebben over de perfide strategie van het Vlaams-nationalisme. De Belgische politiek had nood aan een ander verhaal, want er was nog niemand opgestaan om de clichés van de N-VA-tactiek van twee democratieën weg te werken.»

“Een echte groene heeft een gezonde allergie voor verstaatsing”

«Ze hebben het er moeilijk mee dat iemand hen uitdaagt. Ik ga dit ook blijven doen tot 2019, want ze kondigen aan dat voor hen de verkiezingen weer communautair worden.»

Verjonging

De meerderheid van de jongeren is politiek moe. Hoe kan de politiek die kloof overbruggen?

Calvo: «Stemrecht vanaf zestien jaar kan een trigger zijn om jongeren dichter bij de politiek te brengen. Ik ben positiever over die kloof dan gangbaar is. Misschien ben ik bevooroordeeld, want bij Groen krijgen jongeren sneller kansen.»

«Politiek is een mooie stiel. Er zijn ook momenten van amica-

liteit en van consensus. Je moet geen master in de smeerlapperij hebben om erin te overleven.»

«Waar ik ook voor pleit is om het steriele debat tussen meerderheid en oppositie te doorbreken. Het debat rond euthanasie voor minderjarigen was het meest pure en eerlijke parlementaire debat dat ik ooit heb meegemaakt. Ik denk dat we meer van die debatten nodig hebben.»

«Ik zou ook graag de werking van partijen verder openstellen. Partijen die mensen laten betalen om te mogen besluitvormen is totaal achterhaald. En dan mogen ze vaak niet eens beslissen, maar alleen klappen als de grote leider het congres toespreekt. Dat is een relikwie die niet bij deze tijd past. Geef niet-leden inspraak in lijstvorming en in programmavorming. Mijn grootste nachtmerrie is dat mensen hun rug naar de politiek keren.»

Onze generatie wordt constant aangepreft dat het steeds slechter zal worden. Waar komt dat pessimisme vandaan?

Calvo: «De propaganda van “There is no alternative” is daar een van de oorzaken van. Pessimisme en angst kan je niet bestrijden met verplicht optimisme, omdat het over de hoofden van mensen heen gaat. Wat me aantrekt in het possibilisme is net dat midden tussen optimisme en pessimisme, die empathie voor angst en onzekerheid.»

«De zondag na de aanslagen in Parijs, ben ik in de zetel gaan liggen met een *seuzeke* (Willebroeks voor *dekentje*, red.), twijfelend tussen boosheid, angst en hoop. Als je naar aanleiding van Parijs geen angst voelt, dan is er iets mis.»

«De gretigheid van sommige collega's in de 48 uur erna verbaast me. Alsof je dat met een vingerknip kan oplossen. Naar aanleiding van Parijs krijg ik de boodschap binnen dat ik als progressieve politicus moet zwijgen omdat we mee aan de oorzaak van de aanslagen zouden liggen.»

«Ik word mottig van dat zwartepieten. Een zekere bescheidenheid van de rechterzijde in dit debat is, denk ik, wel gepast. Wie is er al jaren bevoegd voor inburgering en binnenlandse zaken?»

«Wanneer ben ik echt vanonder mijn *seuzeke* gekropen? Zondagavond in Mechelen om met 1100 mensen van alle leeftijden en alle kleuren samen op

FOTO Vincent Peeters

straat te komen. Een ongelovige thomas zoals ik stond naast een man in een lang wit kleed samen dezelfde boodschap te verkondigen: “We laten ons niet uit elkaar spelen.” Een coalitie van verlichte mensen is de grootste nachtmerrie van die terroristen.»

Heilige huisjes

Die superdiversiteit is een uitdaging. Misschien zijn we te verschillend om een gemeenschap te vormen. Is dat de reden waarom N-VA zo succesvol is?

Calvo: «Je kan moeilijk spreken van een gemeenschapsgevoel als je aan een sneltempo het gros van

de bevolking beledigt. Voor een gemeenschapsgevoel moet je ook willen verbinden en N-VA doet het tegendeel.»

«Voor dat thema ben ik niet in de politiek gestapt, maar het is wel waarvoor ik misschien nog een tijd aan politiek wil doen. Om een nieuw wij-gevoel te creëren, ga je heel inclusief moeten denken en zal er ruimte gemaakt moeten worden voor verschil. Die aanpassing moet in twee richtingen gebeuren.»

Is Nederlands leren een vereiste voor migranten?

Calvo: «Enerzijds pleit ik voor een veel minder rigide kijk op taal bij de overheid. Dat is vloeken in de kerk voor velen. Maar anderzijds hou ik een pleidooi voor Nederlands als voornaamste bindmiddel in een superdivers Vlaanderen. De rechterzijde heeft het monopolie niet op die sociale maatregel bij uitsteking, maar wij zouden taal nooit gebruiken om mensen uit te sluiten.»

Kiezers kiezen niet massaal voor Groen. Schieten jullie tekort in de antwoorden op hun zorgen en noden?

Calvo: «Ik denk dat het vooral een uitdaging is om de breedte

van ons programma en project nog duidelijker te articuleren. Ik ben soms verrast over welke oude clichés om de hoek loeren. Ik wijd een hoofdstuk aan ondernemerschap en dan wordt het net niet op CNN uitgezonden dat er *ne groene* over schrijft.»

«Wie er uiteindelijk in niet geringe mate zal beslissen hoe de politiek in Vlaanderen zal evolueren zijn de progressieve krachten binnen CD&V en Open VLD. Zij zullen de komende jaren een kant moeten kiezen. Blijven zij de kleine kartelpartner van de N-VA? Of kijken ze naar de andere kant en proberen ze samen met ons een aantal van die 75 voorstellen te verwezenlijken?»

«Als groenen nemen we het beste van de liberalen, het beste van de socialisten en voegen daar verantwoordelijkheidszin voor onze planeet aan toe. Dat betekent dat we vrijheid, creativiteit en ondernemerschap omarmen. Een *echte groene* heeft een gezonde allergie voor bevoogdende structuren, voor verstaatsing, voor een opdringerige overheid. Als je dat niet hebt, dan ben je *geen echte groene*.»